

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1024/2013**z dnia 15 października 2013 r.****powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki
związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 127 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom
narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ubiegłych dekadach Unia poczyniła znaczne postępy w zakresie tworzenia wewnętrznego rynku usług bankowych. W konsekwencji w wielu państwach członkowskich grupy banków posiadające swoje siedziby główne w innych państwach członkowskich posiadają znaczący udział w rynku, a instytucje kredytowe różnicowały swoją działalność pod względem geograficznym, zarówno w strefie euro, jak i poza nią.
- (2) Obecny kryzys finansowy i gospodarczy pokazał, że rozdrobnienie sektora finansowego może stanowić zagrożenie dla integralności jednej waluty i rynku wewnętrznego. Zasadnicze znaczenie ma zatem nasilenie integracji nadzoru bankowego, aby wzmocnić Unię, przywrócić stabilność finansową oraz stworzyć podstawy dla ożywienia gospodarczego.
- (3) Utrzymanie i pogłębienie wewnętrznego rynku usług bankowych ma podstawowe znaczenie dla wspierania wzrostu gospodarczego w Unii i zapewnienia odpowiedniego finansowania gospodarki realnej. Jednakże staje się to coraz trudniejsze. Fakty pokazują, że integracja rynków bankowych w Unii ulega zahamowaniu.
- (4) Jednocześnie, oprócz przyjęcia wzmocnionych unijnych ram regulacyjnych, organy nadzoru muszą zintensyfikować kontrolę nadzorczą, tak by uwzględnić wnioski płynące z kryzysu finansowego w ostatnich latach oraz aby być w stanie nadzorować wysoce skomplikowane, wzajemnie powiązane rynki i instytucje.
- (5) Kompetencje dotyczące nadzoru nad poszczególnymi instytucjami kredytowymi w Unii pozostają głównie w gestii organów krajowych. Koordynacja między

organami nadzoru ma decydujące znaczenie, lecz kryzys pokazał, że sama koordynacja nie wystarczy, szczególnie w kontekście wspólnej waluty. W celu utrzymania stabilności finansowej w Unii i zwiększenia pozytywnych skutków integracji rynku dla wzrostu gospodarczego i dobrobytu, należy pogłębić integrację obowiązków nadzorczych. Ma to szczególne znaczenie dla zapewnienia sprawnego i rzetelnego przeglądu całej grupy banków oraz ogólnej sytuacji, w jakiej ta grupa się znajduje; ograniczyłoby to także ryzyko związane z przyjmowaniem różnych interpretacji i sprzecznych decyzji na poziomie pojedynczego podmiotu.

- (6) Stabilność instytucji kredytowych jest w wielu przypadkach wciąż ściśle związana z sytuacją w państwie członkowskim, w którym mają one siedzibę. Wątpliwości dotyczące zdolności obsługi zadłużenia publicznego, perspektyw wzrostu gospodarczego i prawidłowego funkcjonowania instytucji kredytowych prowadzą do powstawania wzajemnie się nasilających negatywnych tendencji rynkowych. Może to prowadzić do zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania niektórych instytucji kredytowych oraz dla stabilności systemu finansowego w strefie euro i w całej Unii, oraz do powstania znacznych obciążeń dla i tak już osłabionych finansów publicznych danych państw członkowskich.
- (7) Ustanowienie w 2011 r. Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) (EUNB) na mocy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) ⁽¹⁾ oraz Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF) ustanowionego na mocy art. 2 tego rozporządzenia, art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EUNUiPPE) ⁽²⁾ i art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGiPW) ⁽³⁾ znacząco poprawiło współpracę pomiędzy organami nadzoru bankowego w Unii. EUNB wnosi znaczny wkład w powstanie jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych w Unii i miał podstawowe znaczenie dla przeprowadzenia w spójny sposób dokapitalizowania dużych instytucji kredytowych w Unii, na które wyrażono zgodę na szczycie Euro dnia 26 października 2011 r., zgodnie z wytycznymi i warunkami dotyczącymi pomocy państwa przyjętymi przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

- (8) Parlament Europejski wielokrotnie wzywał do powołania europejskiego organu, który byłby bezpośrednio odpowiedzialny za niektóre zadania nadzorcze w odniesieniu do instytucji finansowych, począwszy od rezolucji z dnia 13 kwietnia 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego wprowadzania ram dla rynków finansowych: plan działania ⁽¹⁾ oraz rezolucji z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie zasad nadzoru ostrożnościowego w Unii Europejskiej ⁽²⁾.
- (9) Rada Europejska w swoich konkluzjach z dnia 29 czerwca 2012 r. wezwała przewodniczącego Rady Europejskiej do opracowania harmonogramu działań prowadzących do faktycznej unii gospodarczej i walutowej. W tym samym dniu na szczycie strefy euro podkreślono, że gdy utworzony zostanie skuteczny jednolity mechanizm nadzorczy, z udziałem Europejskiego Banku Centralnego (EBC), w odniesieniu do banków w strefie euro, Europejski Mechanizm Stabilności (EMS) mógłby – po przyjęciu zwykłej decyzji – mieć możliwość bezpośredniego dokapitalizowywania banków, co byłoby uzależnione od spełnienia odpowiednich warunków, w tym przestrzegania zasad pomocy państwa.
- (10) W dniu 19 października 2012 r. Rada Europejska stwierdziła, że działania w kierunku pogłębionej unii gospodarczej i walutowej powinny się opierać na ramach instytucjonalnych i prawnych Unii; powinna je charakteryzować otwartość i przejrzystość względem państw członkowskich, których walutą nie jest euro, oraz poszanowanie integralności rynku wewnętrznego. Zintegrowane ramy finansowe będą przewidywały jednolity mechanizm nadzorczy, otwarty w możliwie największym stopniu dla wszystkich państw członkowskich, które zechcą w nim uczestniczyć.
- (11) Należy zatem utworzyć unię bankową w Unii, zbudowaną w oparciu o obszerny i szczegółowy jednolity zbiór przepisów dotyczących usług finansowych na rynku wewnętrznym jako całości i obejmującą jednolity mechanizm nadzorczy oraz nowe ramy gwarantowania depozytów oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wobec bliskich wzajemnych powiązań i interakcji między państwami członkowskimi, których walutą jest euro, unia bankowa powinna obejmować co najmniej wszystkie państwa członkowskie strefy euro. W celu utrzymania i pogłębienia rynku wewnętrznego oraz w zakresie, w jakim jest to możliwe z punktu widzenia instytucjonalnego, unia bankowa powinna być również otwarta na uczestnictwo innych państw członkowskich.
- (12) Jako pierwszy krok w kierunku unii bankowej jednolity mechanizm nadzorczy powinien zapewnić wdrażanie polityki Unii dotyczącej nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w spójny i skuteczny sposób, stosowanie jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych w jednakowy sposób w odniesieniu do instytucji kredytowych we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich oraz objęcie tych instytucji kredytowych nadzorem najwyższej jakości wolnym od innych uwarunkowań niż względy ostrożnościowe. W szczególności jednolity mechanizm nadzorczy powinien być spójny z funkcjonowaniem wewnętrznego rynku usług finansowych i swobodnym przepływem kapitału. Jednolity mechanizm nadzorczy stanowi podstawę dalszych działań w kierunku unii bankowej. Jest to odzwierciedlenie zasady, zgodnie z którą po ustanowieniu skutecznego jednolitego mechanizmu nadzorczego, z EMS można by – w drodze zwykłej decyzji – bezpośrednio dokapitalizowywać banki. W konkluzjach z dnia 13–14 grudnia 2012 r. Rada Europejska odnotowała, że „w sytuacji gdy nadzór bankowy zostaje faktycznie przeniesiony do jednolitego mechanizmu nadzorczego, konieczny będzie jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dysponujący niezbędnymi uprawnieniami, tak by restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja dowolnego banku w uczestniczących państwach członkowskich mogła zostać przeprowadzona z wykorzystaniem odpowiednich narzędzi” oraz że „jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien opierać się na składkach wnoszonych przez sam sektor finansowy i obejmować odpowiednie i skuteczne mechanizmy zabezpieczające”.
- (13) Ponieważ EBC jest bankiem centralnym strefy euro i dysponuje wszechstronną wiedzą specjalistyczną w zakresie makroekonomii i stabilności finansowej, jest on właściwą instytucją do wykonywania wyraźnie określonych zadań nadzorczych, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony stabilności systemu finansowego Unii. W rzeczywistości w wielu państwach członkowskich banki centralne są już odpowiedzialne za nadzór bankowy. Należy zatem powierzyć EBC szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem nad instytucjami kredytowymi w uczestniczących państwach członkowskich.
- (14) EBC i właściwe organy państw członkowskich, które nie są uczestniczącymi państwami członkowskimi („nieuczestniczące państwa członkowskie”), powinny zawrzeć protokół ustaleń ogólnie opisujący sposób współpracy między nimi w zakresie wykonywania ich zadań nadzorczych na mocy unijnego prawa w odniesieniu do instytucji finansowych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Protokół ustaleń mógłby między innymi doprecyzować zasady dotyczące konsultacji związanych z decyzjami EBC mającymi wpływ na jednostki zależne lub oddziały mające siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, których jednostka dominująca ma siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jak również współpracy w sytuacjach nadzwyczajnych, w tym mechanizmów wczesnego ostrzeżenia zgodnie z procedurami określonymi w unijnym prawie. Protokół ten powinien podlegać regularnemu przeglądowi.
- (15) EBC należy powierzyć te szczególne zadania nadzorcze, które mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia spójnego i skutecznego wdrażania polityki Unii w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, podczas gdy pozostałe zadania powinny pozostać w kompetencjach organów krajowych. Zadania EBC powinny obejmować środki służące zapewnieniu stabilności makroostrożnościowej, z zastrzeżeniem szczegółowych ustaleń odzwierciedlających rolę organów krajowych.
- (16) Bezpieczeństwo i dobra kondycja dużych instytucji kredytowych są niezbędne do zapewnienia stabilności systemu finansowego. Niedawne wydarzenia wskazują jednak, że także mniejsze instytucje kredytowe mogą stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej. W związku z tym EBC powinien być w stanie wykonywać zadania nadzorcze w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych, które posiadają zezwolenie w uczestniczących państwach członkowskich, oraz wszystkich oddziałów mających siedzibę w takich państwach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 40 z 7.2.2001, s. 453.

⁽²⁾ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, s. 394.

- (17) Wykonując powierzone mu zadania, i bez uszczerbku dla celu w postaci zapewnienia bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych, EBC powinien w pełni uwzględniać różnorodność instytucji kredytowych oraz ich wielkość i model biznesowy, a także korzyści systemowe wynikające z różnorodności w sektorze bankowym Unii.
- (18) Wykonywane przez EBC zadania powinny w szczególności przyczynić się do zapewnienia tego, że instytucje kredytowe w pełni zinternalizują wszystkie koszty swoich działań, tak by uniknąć pokusy nadużycia i podejmowania w związku z tym nadmiernego ryzyka. Należy przy tym w pełni uwzględnić odnośne warunki makroekonomiczne istniejące w państwach członkowskich, w szczególności stabilność udzielania kredytów i możliwości ułatwiania produktywności działalności dla całej gospodarki.
- (19) Żadnego przepisu niniejszego rozporządzenia nie należy rozumieć jako zmieniającego przepisy z zakresu rachunkowości mające zastosowanie na mocy innych unijnych aktów prawnych lub przepisów krajowych.
- (20) Wymóg uzyskania zezwolenia na podjęcie działalności instytucji kredytowych stanowi jedną z najważniejszych technik ostrożnościowych zapewniającą, że działalność taką prowadzą jedynie podmioty gospodarcze mające solidne podstawy ekonomiczne, strukturę organizacyjną umożliwiającą im zabezpieczanie się przed szczególnymi rodzajami ryzyka nieodłącznie związanymi z przyjmowaniem depozytów i udzielaniem kredytów oraz posiadające dyrektorów o odpowiednich kwalifikacjach. EBC należy zatem powierzyć zadanie udzielania zezwoleń instytucjom kredytowym, które mają być ustanowione w uczestniczącym państwie członkowskim oraz powinien być on odpowiedzialny za cofanie tych zezwoleń, z zastrzeżeniem szczególnych ustaleń odzwierciedlających rolę organów krajowych.
- (21) Oprócz warunków określonych w unijnym prawie w odniesieniu do udzielania zezwoleń instytucjom kredytowym oraz przypadków cofnięcia takich zezwoleń, państwa członkowskie mogą obecnie ustalić dodatkowe warunki, od których zależą udzielenie zezwolenia i jego cofnięcie. EBC powinien zatem wykonywać swoje zadanie w zakresie udzielania zezwoleń instytucjom kredytowym i cofania tych zezwoleń w przypadku niezgodności z przepisami krajowymi na wniosek odpowiedniego właściwego organu krajowego, który ocenia zgodność z odpowiednimi warunkami określonymi w przepisach krajowych.
- (22) Ocena „odpowiedniości” każdego nowego właściciela przed nabyciem znacznego udziału w instytucji kredytowej stanowi nieodzowne narzędzie dla zapewnienia ciągłej odpowiedzialności i dobrej kondycji finansowej właścicieli instytucji kredytowych. EBC jako instytucja Unii ma odpowiednie możliwości, aby przeprowadzać taką ocenę, nie wprowadzając nieuzasadnionych ograniczeń rynku wewnętrznego. EBC należy powierzyć zadanie przeprowadzania oceny transakcji nabywania i zbywania znacznych pakietów akcji w instytucjach kredytowych, z wyjątkiem sytuacji restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.
- (23) Zgodność z przepisami Unii wymagającymi od instytucji kredytowych: utrzymywania określonych poziomów kapitału w celu zapewnienia ochrony przed ryzykiem nieodłącznie związanym z działalnością instytucji kredytowych, ograniczania wielkości ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów, publicznego ujawniania informacji na temat sytuacji finansowej instytucji kredytowych, posiadania dostatecznej ilości aktywów płynnych, aby móc przetrwać okresy napięć na rynkach oraz ograniczenia dźwigni finansowej, stanowi warunek wstępny dobrej kondycji instytucji kredytowych pod względem zasad ostrożnościowych. EBC należy powierzyć zadanie polegające na zapewnieniu zgodności z tymi przepisami, w tym w szczególności w zakresie udzielania upoważnień, zezwoleń, odstępstw lub zwolnień przewidzianych do celów tych przepisów.
- (24) Dodatkowe bufony kapitałowe, w tym bufor zabezpieczający, bufor antycykliczny w celu zapewnienia gromadzenia przez instytucje kredytowe w okresach wzrostu gospodarczego wystarczającej bazy kapitałowej umożliwiającej absorpcję strat w okresach skrajnych warunków rynkowych, bufony dotyczące globalnych i innych instytucji o znaczeniu systemowym, a także inne środki służące ograniczaniu ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego, to podstawowe instrumenty ostrożnościowe. Aby zapewnić pełną koordynację, w przypadku gdy właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe nakładają takie środki, EBC powinien być o tym należycie powiadamiany. Ponadto w razie potrzeby EBC powinien mieć możliwość stosowania wyższych wymogów i surowszych środków, z zastrzeżeniem ścisłej koordynacji działań z organami krajowymi. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące środków służących ograniczaniu ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego pozostają bez uszczerbku dla wszelkich procedur koordynacji przewidzianych w innych unijnych aktach prawnych. Właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe oraz EBC uwzględniają wszelkie procedury koordynacji przewidziane w takich aktach po zastosowaniu procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (25) Bezpieczeństwo i dobra kondycja instytucji kredytowej zależą także od alokacji adekwatnego kapitału wewnętrznego, stosownie do ryzyka, na jakie może ona być narażona, oraz od istnienia odpowiednich wewnętrznych struktur organizacyjnych i mechanizmów ładu korporacyjnego. EBC należy w związku z tym powierzyć zadanie stosowania wymogów zapewniających posiadanie przez instytucje kredytowe w uczestniczących państwach członkowskich solidnych zasad, procedur i mechanizmów zarządzania, w tym strategii i procesów oceny i utrzymywania adekwatności kapitału wewnętrznego. W przypadku niedociągnięć EBC powinien mieć również za zadanie nakładanie odpowiednich środków, w tym szczególnych wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, szczególnych wymogów dotyczących ujawniania informacji oraz szczególnych wymogów w zakresie płynności.
- (26) Ryzyka dla bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowej mogą powstać zarówno na poziomie pojedynczej instytucji kredytowej, jak i na poziomie grupy bankowej lub konglomeratu finansowego. Szczegółowe ustalenia w zakresie nadzoru służące ograniczeniu tych ryzyk mają duże znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych. Obok nadzoru nad poszczególnymi instytucjami kredytowymi zadania EBC powinny obejmować nadzór na poziomie skonsolidowanym, nadzór dodatkowy, nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi oraz nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, z wyłączeniem nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.

- (27) W celu utrzymania stabilności finansowej konieczne jest przeciwdziałanie pogorszeniu sytuacji finansowej i gospodarczej instytucji na wczesnym etapie. EBC należy powierzyć zadanie przeprowadzania działań wczesnej interwencji, zgodnie ze stosownym unijnym prawem. Powinien on jednak koordynować swoje działania wczesnej interwencji z działaniami odpowiednich organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Tak długo jak organy krajowe zachowają kompetencję w zakresie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych, EBC powinien także odpowiednio koordynować swoje działania z działaniami zainteresowanych organów krajowych, aby zapewnić porozumienie w kwestii obowiązków tych stron w przypadku kryzysów, zwłaszcza w kontekście transgranicznych grup ds. zarządzania w sytuacjach kryzysowych i kolegów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zostaną ustanowione w przyszłości do tych celów.
- (28) Zadania nadzorcze niepowierzone EBC powinny pozostać w kompetencji organów krajowych. Zadania te powinny obejmować w szczególności uprawnienia do: otrzymywania powiadomień od instytucji kredytowych dotyczących swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług; sprawowania nadzoru nad organami, które nie są objęte definicją instytucji kredytowej w rozumieniu prawa unijnego, ale są nadzorowane jak instytucje kredytowe zgodnie z prawem krajowym; sprawowania nadzoru nad instytucjami kredytowymi z państw trzecich, które zakładają oddziały lub świadczą usługi transgraniczne w Unii; nadzorowania usług płatniczych; bieżącej weryfikacji instytucji kredytowych; wykonywania funkcji właściwych organów dla instytucji kredytowych w odniesieniu do rynków instrumentów finansowych; zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a także działań w zakresie ochrony konsumentów.
- (29) W stosownych przypadkach EBC ściśle współpracuje z organami krajowymi odpowiedzialnymi za zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów i zwalczanie prania pieniędzy.
- (30) EBC powinien wykonywać powierzone mu zadania w celu zapewnienia bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych, stabilności systemu finansowego Unii, jak również poszczególnych uczestniczących państw członkowskich, oraz jednolitości i integralności rynku wewnętrznego, gwarantując przez to również ochronę deponentów oraz poprawiając funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zgodnie z jednolitym zbiorem przepisów dotyczących usług finansowych w Unii. W szczególności EBC powinien należycie uwzględniać zasadę równości i zasadę niedyskryminacji.
- (31) Powierzenie zadań nadzorczych EBC powinno być zgodne z ramami ESNF i jego podstawowym celem, tj. opracowaniem jednolitego zbioru przepisów i zapewnieniem większej spójności praktyk nadzorczych w całej Unii. Współpraca pomiędzy organami nadzoru bankowego oraz organami nadzoru ubezpieczeń i rynków papierów wartościowych ma istotne znaczenie dla rozwiązywania problemów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz dla zapewnienia właściwego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, które prowadzą działalność także w sektorach ubezpieczeniowym i papierów wartościowych. EBC powinien zatem mieć obowiązek bliskiej współpracy z EUNB, EUNGiPW oraz EUNUiPPE, Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), i innych organów w ramach ESNF. EBC powinien wykonywać swoje zadania zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla kompetencji i zadań pozostałych uczestników w ramach ESNF. Powinien być również zobowiązany do współpracy z odpowiednimi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz instrumentami finansującymi bezpośrednio lub pośrednio publiczną pomoc finansową.
- (32) EBC powinien wykonywać swoje zadania z zastrzeżeniem stosownego prawa unijnego i zgodnie z nim, w tym z całym prawem pierwotnym i wtórnym Unii, decyzjami Komisji w dziedzinie pomocy państwa, przepisami dotyczącymi konkurencji i kontroli połączeń, a także z jednolitym zbiorem przepisów mającym zastosowanie do wszystkich państw członkowskich. EUNB powierzono zadanie opracowania projektów standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń zapewniających konwergencję praktyk nadzorczych oraz spójność rezultatów w zakresie nadzoru w Unii. EBC nie powinien zastępować EUNB w wykonywaniu tych zadań i w związku z tym powinien wykonywać uprawnienia do przyjmowania rozporządzeń zgodnie z art. 132 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i w myśl aktów Unii przyjmowanych przez Komisję na podstawie projektów przygotowanych przez EUNB i z zastrzeżeniem art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- (33) W razie potrzeby EBC powinien zawierać protokoły ustaleń z właściwymi organami odpowiedzialnymi za rynki instrumentów finansowych, w których przedstawia się ogólnie zasady wzajemnej współpracy dotyczącej wypełniania zadań nadzorczych na mocy prawa unijnego odnoszącego się do instytucji finansowych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Protokoły te należy udostępnić Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i właściwym organom wszystkich państw członkowskich.
- (34) W celu realizowania swoich zadań i wykonywania swoich uprawnień nadzorczych EBC powinien stosować przepisy materialne dotyczące nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi. Na zasady te składają się stosowne przepisy prawa unijnego, w szczególności przepisy mających bezpośrednie zastosowanie rozporządzeń lub dyrektyw, takie jak te dotyczące wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych i te dotyczące konglomeratów finansowych. W przypadku gdy przepisy materialne dotyczące nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi są określone w dyrektywach, EBC powinien stosować ustawodawstwo krajowe transponujące te dyrektywy. W przypadku gdy na stosowne prawo unijne składają się rozporządzenia i w dziedzinach, w których – w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia – rozporządzenia te wyraźnie dają państwom członkowskim opcje wyboru, EBC powinien stosować również ustawodawstwo krajowe dotyczące wykonywania takich opcji. Takie opcje wyboru powinny być formułowane jako opcje wykluczające, z których korzystać mogą jedynie właściwe lub wskazane organy. Pozostaje to bez uszczerbku dla zasady nadrzędności prawa Unii. Wynika stąd, że EBC, przyjmując wytyczne lub zalecenia lub podejmując decyzje, powinien opierać się na stosownym wiążącym prawie unijnym i działać zgodnie z tym prawem.

- (35) W odniesieniu do zakresu zadań powierzonych EBC prawo krajowe powierza właściwym organom krajowym pewne uprawnienia, które aktualnie nie są wymagane na mocy unijnego prawa, w tym niektóre uprawnienia dotyczące wczesnej interwencji i uprawnienia zapobiegawcze. EBC powinien mieć możliwość wymagania od organów krajowych w uczestniczących państwach członkowskich, by korzystały z tych uprawnień, aby zapewnić sprawowanie pełnego i skutecznego nadzoru w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego.
- (36) W celu zapewnienia stosowania przepisów i decyzji nadzorczych przez instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, w przypadku naruszenia należy nakładać skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje. Zgodnie z art. 132 ust. 3 TFUE i rozporządzeniem Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącym uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji⁽¹⁾, EBC jest upoważniony do nakładania grzywnien lub okresowych kar pieniężnych na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez rozporządzenia i decyzje EBC. Ponadto, w celu umożliwienia EBC skutecznego wykonywania jego zadań dotyczących egzekwowania przepisów nadzorczych określonych w prawie Unii mającym bezpośrednie zastosowanie, należy upoważnić EBC do nakładania sankcji finansowych na instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w przypadku naruszeń tych przepisów. Organy krajowe powinny nadal mieć możliwość nakładania sankcji w przypadku niespełniania zobowiązań wynikających z prawa krajowego transponującego dyrektywy Unii. W przypadku gdy EBC uważa, że z punktu widzenia wykonywania jego zadań właściwe jest nałożenie sankcji w odniesieniu do takiego naruszenia, powinien w tym celu mieć możliwość skierowania sprawy do właściwych organów krajowych.
- (37) Krajowe organy nadzoru dysponują ważną i ugruntowaną wiedzą specjalistyczną w dziedzinie nadzoru nad instytucjami kredytowymi na swoim terytorium oraz ich ekonomicznej, organizacyjnej i kulturowej specyfiki. Powołały one do tych celów liczny wyspecjalizowany i wysoko wykwalifikowany personel. Aby zapewnić wysoką jakość nadzoru w ramach Unii, właściwe krajowe organy powinny być zatem odpowiedzialne za wspieranie EBC w przygotowywaniu i wdrażaniu wszelkich aktów dotyczących wykonywania zadań nadzorczych EBC. Powinno to obejmować w szczególności bieżącą ocenę sytuacji instytucji kredytowych oraz odpowiednie weryfikacje na miejscu.
- (38) Kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu, definiujące zakres instytucji, które są mniej istotne, należy stosować na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich na podstawie skonsolidowanych danych. W przypadku gdy EBC wykonuje zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do grupy instytucji kredytowych, która nie jest mniej istotna w ujęciu skonsolidowanym, powinien wykonywać te zadania na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do grupy instytucji kredytowych oraz na zasadzie indywidualnej w odniesieniu do bankowych jednostek zależnych i oddziałów tej grupy mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich.
- (39) Kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu definiujące zakres instytucji, które są mniej istotne należy sprecyzować w przepisach ramowych przyjmowanych i publikowanych przez EBC po zasięgnięciu opinii właściwych organów krajowych. Na tej podstawie do zadań EBC powinno należeć stosowanie tych kryteriów i sprawdzanie, przy wykorzystaniu własnych obliczeń, czy są one spełniane. Wniosek ze strony EBC o informacje, na podstawie których może on przeprowadzić obliczenia, nie może narzucać instytucjom stosowania standardów rachunkowości innych niż te mające do nich zastosowanie na mocy innych unijnych aktów prawnych i przepisów krajowych.
- (40) W przypadku gdy instytucja kredytowa uznana za istotną lub mniej istotną, oceny takiej co do zasady nie należy modyfikować częściej niż raz na 12 miesięcy, z wyjątkiem sytuacji, gdy grupy bankowe ulegają zmianom strukturalnym, takim jak fuzje lub wydzielenia.
- (41) Podejmując – w następstwie powiadomienia otrzymanego od właściwego organu krajowego – decyzję o tym, czy dana instytucja ma istotne znaczenie dla gospodarki krajowej i czy powinna zatem podlegać nadzorowi EBC, EBC powinien uwzględniać wszystkie istotne okoliczności, w tym kwestie dotyczące równych szans.
- (42) W odniesieniu do nadzoru nad instytucjami kredytowymi działającymi w skali transgranicznej zarówno w strefie euro, jak i poza nią, EBC powinien blisko współpracować z właściwymi organami nieuczestniczących państw członkowskich. Jako właściwy organ EBC powinien podlegać odpowiednim zobowiązaniom do współpracy i wymiany informacji na mocy prawa Unii oraz powinien w pełni uczestniczyć w kolegiach organów nadzoru. Ponadto, ponieważ wykonywanie zadań nadzorczych przez instytucje Unii przynosi wyraźne korzyści w zakresie stabilności finansowej i trwałej integracji rynku, państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, powinny również mieć możliwość uczestniczenia w jednolitym mechanizmie nadzorczym. Niemniej jednak nieodzownym warunkiem skutecznego wykonywania zadań nadzorczych jest pełne i natychmiastowe wdrażanie decyzji nadzorczych. Państwa członkowskie chcące uczestniczyć w jednolitym mechanizmie nadzorczym powinny zatem zobowiązać się, że ich właściwe organy krajowe będą stosować się do wszelkich środków dotyczących instytucji kredytowych i przyjmować wszelkie takie środki wymagane przez EBC. EBC powinien mieć możliwość ustanawiania bliskiej współpracy z właściwymi organami państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, EBC powinien być zobowiązany do ustanowienia współpracy.
- (43) Uwzględniając fakt, że uczestniczące państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, nie biorą udziału w pracach Rady Prezesów do czasu kiedy nie przyjmą euro zgodnie z TFUE oraz że nie mogą w pełni korzystać

(¹) Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4.

z innych mechanizmów dostępnych dla państw członkowskich, których walutą jest euro, w niniejszym rozporządzeniu przewiduje się dodatkowe środki zabezpieczające w ramach procesu decyzyjnego. Jednak te środki zabezpieczające, w szczególności możliwość zwrócenia się z wnioskiem przez uczestniczące państwa członkowskie, których walutą nie jest euro o zakończenie bliskiej współpracy ze skutkiem natychmiastowym, po poinformowaniu Rady Prezesów o uzasadnionym braku zgody wobec projektu decyzji Rady ds. Nadzoru, powinny być stosowane w odpowiednio uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach. Powinny one być stosowane wyłącznie w okresie występowania tych szczególnych okoliczności. Środki zabezpieczające wynikają ze szczególnych okoliczności, w jakich znajdują się państwa członkowskie, których walutą nie jest euro na mocy niniejszego rozporządzenia, ze względu na to, że nie biorą udziału w pracach Rady Prezesów i nie mogą w pełni korzystać z innych mechanizmów dostępnych dla państw członkowskich, których walutą jest euro. W związku z tym środki zabezpieczające nie mogą i nie powinny być traktowane jako precedens w odniesieniu do innych dziedzin polityki Unii.

- (44) Żaden przepis niniejszego rozporządzenia nie powinien w żaden sposób zmieniać obecnych ram regulujących zmianę formy prawnej jednostek zależnych lub oddziałów ani stosowania takich ram; żadnego przepisu niniejszego rozporządzenia nie należy też rozumieć ani stosować jako czynnika zachęcającego do takiej zmiany. W tym względzie należy w pełni szanować odpowiedzialność właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich, tak aby organy te nadal dysponowały wystarczającymi narzędziami i uprawnieniami nadzorczymi względem instytucji kredytowych prowadzących działalność na ich terytorium umożliwiającymi im wywiązanie się z ich zobowiązań oraz skuteczną ochronę stabilności finansowej i interesu publicznego. Ponadto, aby wspomagać te właściwe organy w wypełnianiu ich zadań, deponentom i właściwym organom należy w stosownym czasie przekazać informację o zmianie formy prawnej jednostek zależnych lub oddziałów.
- (45) Aby móc wykonywać swoje zadania, EBC powinien mieć odpowiednie uprawnienia nadzorcze. Unijne przepisy dotyczące nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi przewidują, że właściwym organom wyznaczonym przez państwa członkowskie zostaną nadane do tych celów pewne uprawnienia. W zakresie, w jakim uprawnienia te wchodzi w zakres zadań nadzorczych powierzonych EBC, w przypadku uczestniczących państw członkowskich EBC powinien być uznawany za właściwy organ i powinien posiadać uprawnienia powierzone właściwym organom na mocy przepisów unijnych. Dotyczy to także uprawnień powierzonych na mocy tych aktów właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia oraz przyjmującego państwa członkowskiego oraz uprawnień powierzonych wyznaczonym organom.
- (46) EBC powinien mieć uprawnienia nadzorcze, by móc usuwać członków organów zarządzających zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (47) W celu skutecznego wykonywania swoich zadań EBC powinien mieć możliwość wymagania wszelkich koniecznych informacji oraz przeprowadzania dochodzeń

i kontroli na miejscu, w stosownych przypadkach we współpracy z właściwymi organami krajowymi. EBC i właściwe krajowe organy powinny mieć dostęp do tych samych informacji, przy czym instytucje kredytowe nie będą musiały spełniać wymogów sprawozdawczych dwukrotnie.

- (48) Poufność wymiany informacji między prawnikiem a klientem jest jedną z podstawowych zasad unijnego prawa, która chroni poufność komunikacji między osobami fizycznymi lub prawnymi a ich doradcami, zgodnie z warunkami określonymi w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (49) W przypadku gdy EBC musi zażądać informacji od osoby mającej siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, ale należącej do instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej mających siedzibę w jednym z uczestniczących państw członkowskich, lub od osoby, której taka instytucja kredytowa, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zleciła funkcje operacyjne lub działalność operacyjną na zasadzie outsourcingu, oraz gdy takie wymogi nie będą miały zastosowania i nie będą możliwe do wyegzekwowania w danym nieuczestniczącym państwie członkowskim, EBC powinien skoordynować swoje działania z właściwym organem w danym nieuczestniczącym państwie członkowskim.
- (50) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie przepisów określonych w art. 34 i 42 protokołu nr 4 w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE („statut ESBC i EBC”). Akty przyjmowane przez EBC na mocy niniejszego rozporządzenia nie powinny tworzyć żadnych praw ani nakładać żadnych obowiązków w nieuczestniczących państwach członkowskich, z wyjątkiem przypadków, gdy akty takie są zgodne ze stosownym unijnym prawem, zgodnie z tym protokołem i protokołem nr 15 w sprawie niektórych postanowień dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, załączonym do TUE i TFUE.
- (51) W przypadku gdy instytucje kredytowe korzystają ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług w innym państwie członkowskim lub gdy kilka podmiotów w grupie ma siedziby w różnych państwach członkowskich, przepisy unijne przewidują szczegółowe procedury i podział kompetencji między danymi państwami członkowskimi. W zakresie, w jakim EBC przejmuje niektóre zadania nadzorcze w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich, wspomniane procedury i podział kompetencji nie powinny obowiązywać w odniesieniu do korzystania ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług w innym uczestniczącym państwie członkowskim.
- (52) Wykonując zadania na mocy niniejszego rozporządzenia i zwracając się o pomoc właściwych organów krajowych, EBC powinien należycie uwzględnić odpowiednią równowagę między udziałem wszystkich właściwych organów krajowych zaangażowanych w danej sytuacji, zgodnie z obowiązkami określonymi w mającym zastosowanie prawie unijnym dotyczącym nadzoru nieskonsolidowanego oraz nadzoru subskonsolidowanego i skonsolidowanego.

- (53) Żadnego przepisu niniejszego rozporządzenia nie należy rozumieć jako powierzającego EBC prawo do nakładania sankcji na osoby fizyczne lub prawne inne niż instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, bez uszczerbku dla prawa EBC, by wymagać od właściwych organów krajowych podjęcia działań w celu zapewnienia nałożenia odpowiednich sankcji.
- (54) W związku z tym, że EBC został ustanowiony na mocy Traktatów, jest jedną z instytucji Unii jako całości. W ramach swojego procesu decyzyjnego EBC powinien być związany przepisami unijnymi i ogólnymi zasadami sprawiedliwości proceduralnej i przejrzystości. Prawo adresatów decyzji EBC do wysłuchania powinno być w pełni przestrzegane, tak jak ich prawo do wniesienia wniosku o przegląd decyzji EBC zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (55) Powierzenie EBC zadań nadzorczych oznacza, że będzie na nim spoczywać istotna odpowiedzialność za zapewnienie stabilności finansowej w Unii oraz za wykorzystywanie swoich uprawnień nadzorczych w jak najbardziej skuteczny i proporcjonalny sposób. Wszelkie przeniesienie uprawnień nadzorczych państw członkowskich na szczebel Unii należy zrównoważyć stosownymi wymogami w zakresie przejrzystości i odpowiedzialności. EBC powinien w związku z tym odpowiadać za wykonywanie tych zadań przed Parlamentem Europejskim i Radą jako posiadającymi legitymację demokratyczną instytucjami, które reprezentują obywateli Unii i państwa członkowskie. Do jego obowiązków powinno należeć regularne przedstawianie sprawozdań oraz odpowiadanie na zapytania Parlamentu Europejskiego zgodnie z jego regulaminem oraz Eurogrupy zgodnie z jej regulaminem. Wszelkie obowiązki sprawozdawcze powinny podlegać odpowiednim wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej.
- (56) EBC powinien również przekazywać sprawozdania, które kieruje do Parlamentu Europejskiego i Rady, parlamentom narodowym uczestniczących państw członkowskich. Parlamente narodowe uczestniczących państw członkowskich powinny mieć możliwość kierowania do EBC uwag lub zapytań na temat wykonywania przez niego zadań nadzorczych; EBC może odpowiadać na te uwagi lub zapytania. Regulaminy wewnętrzne tych parlamentów narodowych powinny uwzględniać szczegóły stosownych procedur i ustaleń dotyczących kierowania do EBC uwag i zapytań. W tym kontekście przedmiotem szczególnego zainteresowania powinny być uwagi lub zapytania związane z cofaniem zezwoleń instytucjom kredytowym, w odniesieniu do których organy krajowe podjęły działania niezbędne do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do zachowania stabilności finansowej zgodnie z procedurą określoną w niniejszym rozporządzeniu. Parlament narodowy uczestniczącego państwa członkowskiego powinien mieć również możliwość zaproszenia przewodniczącego lub przedstawiciela Rady ds. Nadzoru do udziału w wymianie poglądów dotyczącej nadzoru nad instytucjami kredytowymi w tym państwie członkowskim wraz z przedstawicielem właściwego organu krajowego. Nadanie takiej roli parlamentom narodowym jest stosownym rozwiązaniem ze względu na ewentualne skutki, jakie środki nadzoru mogą wywierać na finanse publiczne, instytucje kredytowe, ich klientów i pracowników oraz rynki w uczestniczących państwach członkowskich. W przypadku gdy działania na podstawie niniejszego rozporządzenia podejmują właściwe krajowe organy, zastosowanie powinny mieć w dalszym ciągu zasady dotyczące odpowiedzialności określone w przepisach krajowych.
- (57) Niniejsze rozporządzenie nie narusza prawa Parlamentu Europejskiego do ustanowienia tymczasowej komisji śledczej do zbadania zarzutów naruszenia lub niewłaściwego administrowania w stosowaniu prawa Unii na mocy art. 226 TFUE ani prawa do wykonywania swoich funkcji kontroli politycznej zgodnie z Traktatami, w tym prawa Parlamentu Europejskiego do przyjmowania stanowisk lub rezolucji w kwestiach, które uzna za stosowne.
- (58) W swoich działaniach EBC powinien przestrzegać zasad sprawiedliwości proceduralnej i przejrzystości.
- (59) Rozporządzenie, o którym mowa w art. 15 ust. 3 TFUE, powinno określać szczegółowe zasady umożliwiające dostęp do przechowywanych przez EBC dokumentów powstałych w wyniku wykonywania zadań nadzorczych, zgodnie z TFUE.
- (60) Na mocy art. 263 TFUE Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma kontrolować legalność aktów między innymi EBC, innych niż zalecenia i opinie, zmierzających do wywarcia skutków prawnych wobec podmiotów trzecich.
- (61) Zgodnie z art. 340 TFUE EBC powinien, zgodnie z zasadami ogólnymi, wspólnymi dla praw państw członkowskich, naprawić szkody wyrządzone przez EBC lub jego pracowników przy wykonywaniu ich obowiązków. Powinno to pozostać bez uszczerbku dla obowiązku właściwych organów krajowych dotyczącego naprawienia – zgodnie z ustawodawstwem krajowym – wszelkich szkód wyrządzonych przez te organy lub ich pracowników przy wykonywaniu ich obowiązków.
- (62) Rozporządzenie Rady nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej⁽¹⁾ ma zastosowanie do EBC na mocy art. 342 TFUE.
- (63) Przy określaniu, czy prawo dostępu do akt danych osób powinno być ograniczone, EBC powinien przestrzegać praw podstawowych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa do skutecznego środka odwoławczego i rzetelnego procesu.

(1) Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385.

- (64) EBC powinien zapewniać osobom fizycznym i prawnym możliwość zwrócenia się z wnioskiem o przegląd decyzji podejmowanych na podstawie uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, które to decyzje są skierowane do tych osób lub bezpośrednio i indywidualnie ich dotyczą. Zakres przeglądu powinien obejmować proceduralną i merytoryczną zgodność takich decyzji z niniejszym rozporządzeniem, z poszanowaniem marginesu uznaniowości pozostawionego EBC, by decydować o tym czy przyjęcie tych decyzji było właściwe. W tym celu i ze względu na ekonomię procedury, EBC powinien utworzyć Administracyjną Radę Odwoławczą, której zadaniem byłoby przeprowadzanie takich wewnętrznych przeglądów. Aby ustalić skład takiej rady, Rada Prezesów EBC powinna mianować wysoko cenione osoby. W podejmowanej w tej sprawie decyzji Rada Prezesów powinna, w miarę możliwości, zapewnić odpowiednią równowagę geograficzną i płciową względem wszystkich państw członkowskich. Procedura ustanowiona do celów przeglądu powinna przewidywać sytuację, w której w stosownym przypadku Rada ds. Nadzoru ponownie przeanalizuje swój poprzedni projekt decyzji.
- (65) EBC odpowiada za wykonywanie funkcji związanych z polityką pieniężną w celu utrzymania stabilności cen, zgodnie z art. 127 ust. 1 TFUE. Celem prowadzonych zadań nadzorczych jest ochrona bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych oraz stabilności systemu finansowego. Powinny one być zatem wykonywane całkowicie odrębnie, aby zapobiec konfliktom interesów oraz zapewnić wykonywanie każdej funkcji zgodnie z jej odpowiednimi celami. EBC powinien być w stanie zapewnić, by Rada Prezesów w pełni oddzielała działalność w odniesieniu do funkcji w zakresie polityki pieniężnej od działalności w odniesieniu do funkcji nadzorczych. Zróżnicowanie takie powinno obejmować co najmniej wyraźne rozdzielenie stosownych posiedzeń i programów prac.
- (66) Organizacyjne oddzielenie personelu powinno dotyczyć wszystkich obszarów działalności niezbędnych do celów niezależnej polityki pieniężnej i zagwarantować, że zadania powierzone na mocy niniejszego rozporządzenia są wykonywane w pełnej zgodności z zasadami demokratycznej odpowiedzialności i dozoru, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Personel wykonujący zadania powierzone EBC na mocy niniejszego rozporządzenia powinien podlegać przewodniczącemu Rady ds. Nadzoru.
- (67) W ramach EBC należy w szczególności powołać Radę ds. Nadzoru odpowiedzialną za przygotowywanie decyzji w sprawach nadzorczych i dysponującą wiedzą specjalistyczną krajowych organów nadzoru. Radzie powinien zatem przewodniczyć przewodniczący, powinna ona mieć wiceprzewodniczącego, a w jej skład powinni wchodzić przedstawiciele EBC i właściwych organów krajowych. Skład Rady ds. Nadzoru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinien odzwierciedlać zasady równowagi płci, doświadczenia i kwalifikacji. Wszyscy członkowie Rady ds. Nadzoru powinni być terminowo i w pełni informowani na temat punktów porządku obrad posiedzeń rady tak, by zwiększyć efektywność dyskusji i ułatwić proces opracowywania projektów decyzji.
- (68) Przy wykonywaniu swoich zadań Rada ds. Nadzoru powinna uwzględniać wszystkie istotne fakty i okoliczności w uczestniczących państwach członkowskich i powinna wykonywać swoje obowiązki w interesie całej Unii.
- (69) Z pełnym poszanowaniem uzgodnień instytucjonalnych i zasad głosowania określonych w Traktatach, Rada ds. Nadzoru powinna być podstawowym organem w zakresie wykonywania zadań nadzorczych przez EBC, zadań, które dotychczas zawsze znajdowały się w gestii właściwych organów krajowych. Z tego względu należy powierzyć Radzie uprawnienie do przyjmowania decyzji wykonawczych w celu mianowania przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru. Po wysłuchaniu opinii Rady ds. Nadzoru EBC powinien przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu do zatwierdzenia wnioski dotyczące mianowania przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru. Po zatwierdzeniu tego wniosku Rada powinna przyjąć odpowiednią decyzję wykonawczą. Przewodniczącego należy wyłonić w drodze otwartej procedury kwalifikacyjnej, o której należy stosownie informować Parlament Europejski i Radę.
- (70) W celu umożliwienia odpowiedniej rotacji na tych stanowiskach i jednoczesnego zagwarantowania pełnej niezależności przewodniczącego, jego kadencja nie powinna przekraczać pięciu lat i nie powinna być odnawialna. Aby zapewnić pełną koordynację z działalnością EUNB i polityką ostrożnościową Unii, Rada ds. Nadzoru powinna mieć możliwość zapraszania EUNB i Komisji jako obserwatorów. Przewodniczący Europejskiego Urzędu ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, gdy taki urząd zostanie już ustanowiony, powinien uczestniczyć w posiedzeniach Rady ds. Nadzoru jako obserwator.
- (71) Radę ds. Nadzoru powinien wspierać komitet sterujący o mniej liczonym składzie. Komitet sterujący powinien przygotowywać posiedzenia Rady ds. Nadzoru i wykonywać swoje obowiązki wyłącznie w interesie całej Unii oraz współpracować z Radą ds. Nadzoru na zasadzie pełnej przejrzystości.
- (72) Rada Prezesów EBC powinna zapraszać przedstawicieli uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro zawsze, gdy rozważa zgłoszenie sprzeciwu wobec projektu decyzji przygotowanego przez Radę ds. Nadzoru lub zawsze gdy właściwe organy krajowe poinformują Radę Prezesów o swoim uzasadnionym braku zgody wobec projektu decyzji Rady ds. Nadzoru, w przypadku gdy taka decyzja jest kierowana do organów krajowych w odniesieniu do instytucji kredytowych z uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro.
- (73) Aby zapewnić oddzielenie zadań dotyczących polityki pieniężnej od zadań nadzorczych, EBC powinien mieć obowiązek utworzenia zespołu mediacyjnego. Utworzenie takiego zespołu, a zwłaszcza jego skład, powinny gwarantować rozstrzygnięcie różnic zdań w sposób wyważony, w interesie Unii jako całości.

- (74) Rada ds. Nadzoru, komitet sterujący i personel EBC wykonujący obowiązki nadzorcze powinni podlegać odpowiednim wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej. Podobne wymogi powinny mieć zastosowanie do wymiany informacji z członkami personelu EBC, którzy nie uczestniczą w działalności nadzorczej. Nie powinno to uniemożliwiać EBC wymiany informacji w granicach i na warunkach określonych w stosownym prawodawstwie Unii, w tym z Komisją do celów wykonywania jej zadań zgodnie z art. 107 i 108 TFUE oraz zgodnie z przepisami Unii w sprawie wzmocnionego nadzoru gospodarczego i budżetowego.
- (75) W celu skutecznego wykonywania swoich zadań nadzorczych EBC powinien wykonywać powierzone mu zadania nadzorcze w pełnej niezależności, w szczególności w sposób wolny od nadmiernych nacisków politycznych i ingerencji sektora, które mogłyby wpłynąć na jego niezależność operacyjną.
- (76) Stosowanie okresów zakazu konkurencji w organach nadzoru to istotny element zapewniający skuteczność i niezależność nadzoru sprawowanego przez te organy. W tym celu i bez uszczerbku dla stosowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych, EBC powinien opracować i utrzymywać kompleksowe i formalne procedury oceny obejmujące m.in. proporcjonalne okresy przeglądu, aby z wyprzedzeniem stwierdzić obecność ewentualnych konfliktów z uzasadnionymi interesami jednolitego mechanizmu nadzorczego/EBC i zapobiegać im, w przypadku gdy byłyby członkiem Rady ds. Nadzoru podjęcie pracę w sektorze bankowym, który kiedyś nadzorował.
- (77) Aby móc skutecznie wykonywać swoje zadania nadzorcze, EBC powinien dysponować odpowiednimi zasobami. Zasoby te powinny zostać pozyskane w sposób zapewniający niezależność EBC od nadmiernych nacisków ze strony właściwych organów krajowych i uczestników rynku oraz rozdzielenie zadań w zakresie polityki pieniężnej i nadzoru. Koszty nadzoru powinny być ponoszone przez podmioty podlegające temu nadzorowi. Wykonywanie zadań nadzorczych przez EBC powinno być zatem finansowane z rocznych opłat pobieranych od instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich. Powinno być również możliwe pobieranie opłat od oddziałów w uczestniczących państwach członkowskich ustanowionych przez instytucję kredytową mającą siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, aby pokryć wydatki ponoszone przez EBC przy wykonywaniu jego zadań w charakterze przyjmującego organu nadzoru nad tymi oddziałami. W przypadku gdy dana instytucja kredytowa lub oddział są objęte nadzorem skonsolidowanym, opłata powinna być pobierana na najwyższym szczeblu instytucji kredytowej w ramach odnośnej grupy z siedzibą w uczestniczących państwach członkowskich. Z obliczenia tych opłat należy wyłączyć wszelkie jednostki zależne mające siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich.
- (78) W przypadku gdy dana instytucja kredytowa jest objęta nadzorem skonsolidowanym, opłata powinna być obliczana na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich i przydzielana instytucjom kredytowym mającym siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim i objętym nadzorem skonsolidowanym, na podstawie obiektywnych kryteriów związanych ze znaczeniem i profilem ryzyka, w tym z aktywami ważonymi ryzykiem.
- (79) Posiadanie wysoko zmotywowanego, dobrze wyszkolonego i bezstronnego personelu jest nieodzowne dla skutecznego nadzoru. W celu stworzenia w pełni zintegrowanego mechanizmu nadzorczego należy przewidzieć odpowiednie wymiany i oddelegowywanie personelu pomiędzy wszystkimi właściwymi krajowymi organami oraz pomiędzy tymi organami a EBC. Aby zapewnić wzajemną kontrolę na zasadzie ciągłej, zwłaszcza w kwestiach nadzoru nad dużymi instytucjami kredytowymi, EBC powinien móc żądać włączenia do krajowych zespołów nadzorczych także członków personelu właściwych organów z innych uczestniczących państw członkowskich, dzięki czemu możliwe będzie powołanie zespołów nadzorczych charakteryzujących się różnorodnością geograficzną, dysponujących konkretną wiedzą specjalistyczną i mających specyficzny profil. Wymiany i oddelegowywanie personelu powinny ustanowić wspólną kulturę nadzoru. EBC powinien regularnie dostarczać informacji na temat liczby pracowników właściwych organów krajowych oddelegowanych do EBC na potrzeby jednolitego mechanizmu nadzorczego.
- (80) Z uwagi na globalizację usług bankowych i rosnące znaczenie standardów międzynarodowych EBC powinien wykonywać swoje zadania z poszanowaniem standardów międzynarodowych oraz w porozumieniu i bliskiej współpracy z organami nadzoru spoza Unii, nie dublując przy tym międzynarodowej roli EUNB. Powinien on mieć uprawnienia do rozwijania kontaktów i zawierania porozumień administracyjnych z organami nadzoru i administracjami państw trzecich oraz z organizacjami międzynarodowymi, przy jednoczesnej koordynacji działań z EUNB i przy pełnym poszanowaniu aktualnych ról i odpowiednich kompetencji państw członkowskich oraz instytucji Unii.
- (81) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾ mają pełne zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez EBC do celów niniejszego rozporządzenia.
- (82) W odniesieniu do EBC ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾. EBC przyjął decyzję

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

EBC/2004/11⁽¹⁾ w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym.

- (83) Aby zapewnić podleganie przez instytucje kredytowe nadzorowi o najwyższej jakości, wolnemu od innych uwarunkowań niż względy ostrożnościowe, oraz aby zapewnić terminowe i skuteczne reagowanie na negatywne wzajemnie się nasilające skutki zdarzeń na rynku dla instytucji kredytowych i państw członkowskich, EBC powinien jak najszybciej zacząć wykonywać określone zadania nadzorcze. Przeniesienie zadań nadzorczych z krajowych organów nadzoru na EBC wymaga jednak pewnych przygotowań. W związku z tym należy przewidzieć odpowiedni okres stopniowego wdrażania.
- (84) Przy przyjmowaniu szczegółowych ustaleń operacyjnych dotyczących wykonywania zadań powierzonych EBC na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC powinien przewidzieć rozwiązania przejściowe, które zapewnią doprowadzenie do końca bieżących procedur nadzorczych, w tym realizacji wszelkich decyzji lub środków przyjętych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia lub zakończenia dochodzeń rozpoczętych przed tym terminem.
- (85) W swoim komunikacie z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie planu działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej Komisja stwierdziła że art. 127 ust. 6 TFUE mógłby ulec zmianie w kierunku stosowania zwykłej procedury ustawodawczej i usunięcia niektórych ograniczeń prawnych, którym obecnie podlega koncepcja jednolitego mechanizmu nadzorczego (np. ustanowienia możliwości bezpośredniego i nieodwołalnego przystąpienia do mechanizmu przez państwa członkowskie, których walutą nie jest euro w sposób wykraczający poza model «ściślejszej współpracy», przyznania państwom członkowskim, których walutą nie jest euro uczestniczącym w jednolitym mechanizmie nadzorczym pełnego równouprawnienia w procesach decyzyjnych EBC oraz jeszcze większego wewnętrznego rozdzielenia decyzji w kwestiach polityki pieniężnej i w kwestiach nadzoru). Stwierdziła również, że kolejnym konkretnym punktem, który należałoby uwzględnić jest wzmocnienie odpowiedzialności demokratycznej dotyczącej EBC w zakresie, w jakim działa on jako organ nadzoru bankowego. Przypomina się, że TUE stanowi, że wnioski dotyczące zmiany Traktatu mogą być składane przez rząd dowolnego państwa członkowskiego, Parlament Europejski lub Komisję i mogą dotyczyć dowolnych aspektów Traktatów.
- (86) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie prawa do ochrony danych osobowych, swobody prowadzenia przedsiębiorstwa, prawa do skutecznego środka odwoławczego i rzetelnego procesu, oraz musi być wdrażane zgodnie z tymi prawami i zasadami.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 3 czerwca 2004 r. w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innym bezprawnym działaniom przynoszącym szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 230 z 30.6.2004, s. 56).

- (87) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, czyli ustanowienie skutecznych i sprawnych ram nadzorczych dla wykonywania przez instytucję Unii szczególnych zadań nadzorczych wobec instytucji kredytowych oraz zapewnienie spójnego stosowania jednolitego zbioru przepisów w odniesieniu do instytucji kredytowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający na poziomie państw członkowskich, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, ze względu na ogólnounijną strukturę rynku bankowego i wpływ, jaki wywierają na pozostałe państwa członkowskie upadłości instytucji kredytowych, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w artykule 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie powierza EBC szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, aby przyczynić się do bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych oraz stabilności systemu finansowego w ramach Unii i każdego państwa członkowskiego, w pełni i z należytą starannością uwzględniając jedność i integralność rynku wewnętrznego w oparciu o równe traktowanie instytucji kredytowych w celu zapobieżenia arbitrażowi regulacyjnemu.

Instytucje, o których mowa w art. 2 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi⁽²⁾, są wyłączone z zadań nadzorczych powierzonych EBC zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia. Zakres zadań nadzorczych EBC jest ograniczony do nadzoru ostrożnościowego instytucji kredytowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie nie powierza EBC żadnych innych zadań nadzorczych, takich jak zadania związane z nadzorem ostrożnościowym nad partnerami centralnymi.

Wykonując zadania powierzone mu w niniejszym rozporządzeniu, i bez uszczerbku dla celu w postaci zapewnienia bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych, EBC należy uwzględnić różnorodność instytucji kredytowych oraz ich wielkość i model biznesowy.

Żadne działanie, propozycja ani polityka EBC nie mogą – bezpośrednio czy pośrednio – dyskryminować żadnego państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich jako miejsca świadczenia usług bankowych lub finansowych w jakiegokolwiek walucie.

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków i powiązanych uprawnień właściwych organów uczestniczących państw członkowskich w zakresie realizacji zadań nadzorczych, których nie powierzono EBC na mocy niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

Niniejsze rozporządzenie pozostaje również bez uszczerbku dla obowiązków i powiązanych uprawnień właściwych lub wyznaczonych organów uczestniczących państw członkowskich w zakresie stosowania instrumentów makroostrożnościowych nieprzewidzianych w stosownych unijnych aktach prawnych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „uczestniczące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego walutą jest euro, lub państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, ale które ustanowiło bliską współpracę zgodnie z art. 7;
- 2) „właściwy organ krajowy” oznacza właściwy organ krajowy wyznaczony przez uczestniczące państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych⁽¹⁾ i dyrektywą 2013/36/UE;
- 3) „instytucje kredytowe” oznaczają instytucje kredytowe zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 4) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 5) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 15 dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego⁽²⁾;
- 6) „konglomerat finansowy” oznacza konglomerat finansowy zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 14 dyrektywy 2002/87/WE;
- 7) „wyznaczony organ krajowy” oznacza wyznaczony organ uczestniczącego państwa członkowskiego w rozumieniu stosownego prawa unijnego;
- 8) „znaczny pakiet akcji” oznacza znaczny pakiet akcji zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 9) „jednolity mechanizm nadzorczy” oznacza system nadzoru finansowego, złożony z EBC i właściwych organów krajowych uczestniczących państw członkowskich, jak opisano w art. 6 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

Współpraca i zadania

Artykuł 3

Współpraca

1. EBC blisko współpracuje z EUNB, EUNGiPW, EUNUIPPE oraz ERRS, a także pozostałymi organami, które wchodzą w skład ESNF, który zapewnia odpowiedni poziom regulacji i nadzoru w Unii.

W razie potrzeby, EBC zawiera porozumienia z właściwymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za rynki instrumentów finansowych. Protokoły te udostępnia się Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i właściwym organom wszystkich państw członkowskich.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia EBC jest członkiem Rady Organów Nadzoru w ramach EUNB na warunkach określonych w art. 40 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. EBC wykonuje swoje zadania zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i bez uszczerbku dla kompetencji i zadań EUNB, EUNGiPW, EUNUIPPE i ERRS.

4. EBC blisko współpracuje z organami uprawnionymi do przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych, w tym w zakresie przygotowywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Z zastrzeżeniem art. 1, 4 i 6 EBC ściśle współpracuje z każdym instrumentem publicznej pomocy finansowej, w tym z EISF i EMS, w szczególności w przypadku, gdy taki instrument udzielił lub prawdopodobnie udzieli bezpośredniej lub pośredniej pomocy finansowej instytucji kredytowej objętej art. 4.

6. EBC i właściwe organy nieuczestniczących państw członkowskich zawierają protokół ustaleń ogólnie opisujące sposób współpracy między nimi w zakresie wykonywania ich zadań nadzorczych na mocy unijnego prawa w odniesieniu do instytucji finansowych, o których mowa w art. 2. Protokół ten podlega regularnemu przeglądowi.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego EBC zawiera protokół ustaleń z właściwymi organami każdego nieuczestniczącego państwa członkowskiego, które jest państwem pochodzenia co najmniej jednej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, zgodnie z definicją zawartą w prawie unijnym.

Każde porozumienie podlega regularnemu przeglądowi i jest publikowane z zastrzeżeniem należytego traktowania informacji poufnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1.

Artykuł 4

Zadania powierzone EBC

1. W ramach art. 6 – zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu – EBC posiada wyłączną kompetencję w zakresie wykonywania, do celów nadzoru ostrożnościowego, następujących zadań w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich:

- a) wydawanie i cofanie zezwoleń dla instytucji kredytowych, z zastrzeżeniem art. 14;
- b) w odniesieniu do instytucji kredytowych, które mają siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim i które pragną ustanowić oddział lub świadczyć usługi transgraniczne na terytorium nieuczestniczącego państwa członkowskiego – wykonywanie zadań, które będą w gestii właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia na mocy stosownego unijnego prawa;
- c) ocena powiadomień dotyczących nabycia i zbycia znacznych pakietów akcji w instytucjach kredytowych, poza przypadkami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków i z zastrzeżeniem art. 15;
- d) zapewnianie zgodności z aktami, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy, nakładającymi wymogi ostrożnościowe na instytucje kredytowe w dziedzinie wymogów w zakresie funduszy własnych, sekurytyzacji, limitów znacznych ekspozycji, płynności, dźwigni finansowej, sprawozdawczości i podawania do wiadomości publicznej informacji dotyczących tych kwestii;
- e) zapewnianie zgodności z aktami, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy, nakładającymi na instytucje kredytowe wymogi posiadania solidnych zasad zarządzania, w tym wymogów dotyczących kompetencji i reputacji odnoszących się do osób odpowiadających za zarządzanie instytucjami kredytowymi, procedur zarządzania ryzykiem, mechanizmów kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń i praktyk w tym zakresie oraz skutecznych wewnętrznych procesów oceny adekwatności kapitałowej, w tym modeli wewnętrznych ratingów (IRB);
- f) przeprowadzanie przeglądów nadzorczych – w tym w stosownych przypadkach we współpracy z EUNB – łącznie z testami warunków skrajnych i ich ewentualną publikacją, w celu określenia, czy zasady, strategie, procedury i mechanizmy wprowadzone przez instytucje kredytowe, a także fundusze własne utrzymywane przez te instytucje, zapewniają prawidłowe zarządzanie ryzykiem i jego pokrycie, a także – na podstawie tego przeglądu nadzorczego – nakładanie na instytucje kredytowe szczególnych dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych, szczególnych wymogów dotyczących publikacji, szczególnych wymogów w zakresie płynności oraz innych środków w przypadkach, w których stosowne unijne prawo konkretnie przyznaje właściwym organom takie uprawnienia;
- g) sprawowanie nadzoru skonsolidowanego nad jednostkami dominującymi instytucji kredytowych mającymi siedzibę w jednym z uczestniczących państw członkowskich, w tym nad finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, a także uczestniczenie w nadzorze skonsolidowanym, w tym w kolegiach organów nadzoru, bez uszczerbku dla

udziału w tych kolegiach – w charakterze obserwatorów – właściwych organów krajowych, w odniesieniu do jednostek dominujących niemających siedziby w jednym z uczestniczących państw członkowskich;

- h) uczestniczenie w nadzorze dodatkowym nad konglomeratem finansowym w odniesieniu do instytucji kredytowych, które wchodzi w jego skład, oraz pełnienie funkcji koordynatora w przypadku wyznaczenia EBC jako koordynatora do spraw konglomeratu finansowego zgodnie z kryteriami określonymi w stosownym unijnym prawie;
- i) realizowanie zadań nadzorczych w zakresie planów naprawczych oraz wczesnej interwencji, w przypadku gdy instytucja kredytowa lub grupa, w odniesieniu do której EBC jest konsolidującym organem nadzoru, nie spełniają mających zastosowanie wymogów ostrożnościowych lub prawdopodobnie je naruszają, a także – wyłącznie w przypadkach wyraźnie przewidzianych w stosownym unijnym prawie dla właściwych organów – dokonywanie strukturalnych zmian wymaganych od instytucji kredytowych w celu zapobieżenia trudnościom finansowym lub upadłości, z wyłączeniem wszelkich uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. W przypadku instytucji kredytowych mających siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, które ustanowiły oddział w uczestniczącym państwie członkowskim lub świadczą na jego terytorium usługi transgraniczne, EBC wykonuje zadania, które wchodzi w zakres ust. 1 i które – zgodnie ze stosownym unijnym prawem – należą do kompetencji właściwych organów krajowych.

3. Do celu wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia i z myślą o zapewnieniu wysokich standardów nadzoru EBC stosuje całe stosowne unijne prawo, a w przypadku gdy takie unijne prawo tworzą dyrektywy – krajowe ustawodawstwo transponujące te dyrektywy. W przypadku gdy stosowne prawo unijne tworzą rozporządzenia oraz gdy obecnie rozporządzenia te wyraźnie dają państwom członkowskim opcje wyboru, EBC stosuje również ustawodawstwo krajowe dotyczące wykonywania tych opcji.

W tym celu EBC przyjmuje wytyczne i zalecenia oraz podejmuje decyzje z zastrzeżeniem stosownego unijnego prawa, w szczególności wszelkich aktów ustawodawczych i nieustawodawczych, a także zgodnie z takim stosownym unijnym prawem, łącznie z aktami, o których mowa w art. 290 i 291 TFUE. Przestrzega w szczególności wiążących regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez EUNB i przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 10–15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a także art. 16 tego rozporządzenia; podlega również przepisom tego rozporządzenia dotyczącym europejskiego podręcznika nadzoru opracowanego przez ten urząd zgodnie z tym rozporządzeniem. EBC może również przyjmować rozporządzenia wyłącznie w zakresie niezbędnym dla organizacji lub określenia zasad wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

Przed przyjęciem rozporządzenia EBC przeprowadza otwarte konsultacje społeczne i analizuje związane z tym potencjalne koszty i korzyści, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne do zakresu i wpływu odnośnych rozporządzeń lub z uwagi na szczególnie pilny charakter danej sprawy, w którym to przypadku EBC uzasadnia taki pilny charakter.

W razie konieczności EBC aktywnie uczestniczy w opracowaniu przez EUNB projektu regulacyjnych lub wykonawczych standardów technicznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 lub zwraca uwagę EUNB na ewentualną konieczność przedstawienia Komisji projektów standardów zmieniających istniejące regulacyjne lub wykonawcze standardy techniczne.

Artykuł 5

Zadania i instrumenty makroostrożnościowe

1. Każdorazowo, gdy jest to stosowne lub uznane za konieczne, oraz bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe uczestniczącego państwa członkowskiego stosują wymogi dotyczące buforów kapitałowych, które instytucje kredytowe muszą utrzymywać na odpowiednim poziomie zgodnie ze stosownym unijnym prawem w uzupełnieniu wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia, w tym ustalają wskaźniki bufora antycyklicznego, oraz stosują wszelkie inne środki mające zaradzić ryzykom systemowym lub makroostrożnościowym przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywie 2013/36/UE – z zastrzeżeniem ustanowionych w nich procedur – w przypadkach szczegółowo określonych w stosownym unijnym prawie. Dziesięć dni roboczych przed podjęciem takiej decyzji właściwy organ należyście powiadamia o swoim zamiarze EBC. W przypadku gdy EBC wyraża sprzeciw, przedstawia swoje pisemne uzasadnienie w terminie pięciu dni roboczych. Zainteresowany organ należyście uwzględnić uzasadnienie EBC, zanim podejmie kolejne stosowne działania w związku z decyzją.

2. O ile zostanie to uznane za konieczne, EBC może – zamiast właściwych organów krajowych lub wyznaczonych organów krajowych uczestniczącego państwa członkowskiego – zastosować wyższe wymogi dotyczące buforów kapitałowych niż wymogi zastosowane przez właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe uczestniczącego państwa członkowskiego, które to wymogi instytucje kredytowe muszą utrzymywać na odpowiednim poziomie zgodnie ze stosownym unijnym prawem w uzupełnieniu wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia, w tym ustalić wskaźniki bufora antycyklicznego, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, a także zastosować surowsze środki mające zaradzić ryzykom systemowym lub makroostrożnościowym na szczeblu instytucji kredytowych z zastrzeżeniem procedur ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywie 2013/36/UE w przypadkach szczegółowo określonych w stosownym unijnym prawie.

3. Każdy właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy może zaproponować EBC podjęcie działań na mocy ust. 2, aby zaradzić konkretnej sytuacji, w jakiej znalazł się system finansowy i gospodarka w państwie członkowskim danego organu.

4. W przypadku gdy EBC zamierza działać zgodnie z ust. 2, blisko współpracuje z wyznaczonymi organami krajowymi w danych państwach członkowskich. W szczególności powiadamia o swoim zamiarze dane właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe dziesięć dni roboczych przed podjęciem takiej decyzji. W przypadku gdy któryś z danych

organów wyrazi sprzeciw, przedstawia swoje pisemne uzasadnienie w terminie pięciu dni roboczych. EBC należyście uwzględnić to uzasadnienie, zanim podejmie kolejne stosowne działania w związku z decyzją.

5. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 2, EBC bierze pod uwagę specyfikę sytuacji systemu finansowego, sytuację gospodarczą i cykl koniunkturalny w poszczególnych państwach członkowskich lub ich częściach.

Artykuł 6

Współpraca w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego

1. EBC wykonuje swoje zadania w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, w którego skład wchodzi EBC i właściwe organy krajowe. EBC odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie jednolitego mechanizmu nadzorczego.

2. Zarówno EBC, jak i właściwe organy krajowe podlegają obowiązkowi współpracy w dobrej wierze i obowiązkowi wymiany informacji.

Bez uszczerbku dla uprawnienia EBC w zakresie bezpośredniego otrzymywania informacji zgłaszanych regularnie przez instytucje kredytowe lub w zakresie posiadania bezpośredniego dostępu do takich informacji, właściwe organy krajowe w szczególności przekazują EBC wszystkie informacje niezbędne do celów wykonywania zadań powierzonych EBC na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. W stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla odpowiedzialności i rozliczalności EBC w zakresie wykonania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy krajowe odpowiadają za udzielenie EBC pomocy – na warunkach określonych w ramach wspomnianych w ust. 7 niniejszego artykułu – w zakresie przygotowywania i wdrażania wszelkich aktów dotyczących zadań, o których mowa w art. 4, w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych, w tym pomocy w zakresie działań weryfikacyjnych. Przy wykonywaniu zadań określonych w art. 4 właściwe organy krajowe stosują się do instrukcji EBC.

4. Jeśli chodzi o zadania określone w art. 4, z wyjątkiem ust. 1 lit. a) i c), EBC ma obowiązki określone w ust. 5 niniejszego artykułu, a właściwe organy krajowe mają obowiązki określone w ust. 6 niniejszego artykułu, w ramach i z zastrzeżeniem procedur, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, w odniesieniu do nadzoru nad następującymi instytucjami kredytowymi, finansowymi spółkami holdingowymi lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, lub mającymi siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oddziałami instytucji kredytowych, które mają siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich:

— tymi, które są mniej istotne w ujęciu skonsolidowanym, na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich, lub mniej istotne w ujęciu indywidualnym w szczególnym przypadku oddziałów mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich ustanowionych przez instytucje kredytowe, które mają siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich. Istotność ocenia się w oparciu o następujące kryteria:

- (i) wielkość;
- (ii) znaczenie dla gospodarki Unii lub dowolnego uczestniczącego państwa członkowskiego;

(iii) istotność działalności transgranicznej.

W odniesieniu do akapitu pierwszego powyżej instytucji kredytowej lub finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej nie uznaje się za mniej istotną – chyba że znajduje to uzasadnienie w szczególnych okolicznościach, które należy sprecyzować w metodologii – o ile spełniony jest dowolny z poniższych warunków:

- (i) całkowita wartość ich aktywów przekracza 30 mld EUR;
- (ii) stosunek całkowitej wartości ich aktywów do PKB uczestniczącego państwa członkowskiego siedziby przekracza 20 %, chyba że całkowita wartość ich aktywów jest niższa niż 5 mld EUR;
- (iii) w następstwie powiadomienia, w którym dany właściwy organ krajowy stwierdza, że uznaje taką instytucję za instytucję o istotnym znaczeniu dla gospodarki krajowej, EBC podejmuje – po przeprowadzeniu wszechstronnej oceny, w tym oceny bilansu, tej instytucji kredytowej – decyzję potwierdzającą takie znaczenie.

EBC może również z własnej inicjatywy uznać daną instytucję za instytucję o istotnym znaczeniu, jeżeli ustanowiła ona bankowe jednostki zależne w co najmniej dwóch uczestniczących państwach członkowskich, a transgraniczne aktywa lub pasywa tej instytucji stanowią istotną część jej całkowitych aktywów lub pasywów, z zastrzeżeniem warunków określonych w metodologii.

Tych, dla których publiczna pomoc finansowa była wnioskowana lub otrzymana bezpośrednio z EISF lub EMS, nie uznaje się za mniej istotne.

Niezależnie od przepisów poprzednich akapitów EBC wykonuje zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do trzech najistotniejszych instytucji kredytowych w każdym z uczestniczących państw członkowskich, chyba że szczególne okoliczności uzasadniają odmienne postępowanie.

5. W odniesieniu do instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 4, i w ramach określonych w ust. 7:

- a) EBC wydaje właściwym organom krajowym zalecenia, wytyczne lub ogólne instrukcje, zgodnie z którymi organy te wykonują zadania określone w art. 4, z wyjątkiem ust. 1 lit. a) i c), i podejmują decyzje nadzorcze.

Instrukcje takie mogą dotyczyć szczególnych uprawnień określonych w art. 16 ust. 2 w odniesieniu do grup lub kategorii instytucji kredytowych do celów zapewnienia spójności rezultatów w zakresie nadzoru w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego;

- b) jeżeli konieczne jest zapewnienie spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru, EBC może w dowolnym momencie, z własnej inicjatywy po skonsultowaniu się z właściwymi organami krajowymi lub na wniosek właściwego organu

krajowego, podjąć decyzję o tym, że sam będzie bezpośrednio wykonywał wszelkie stosowne uprawnienia w odniesieniu do jednej lub więcej instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 4, w tym w przypadku, gdy pomoc finansowa była wnioskowana lub otrzymana pośrednio z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej lub Europejskiego Mechanizmu Stabilności;

- c) EBC sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem systemu, w oparciu o obowiązki i procedury określone w niniejszym artykule, w szczególności w ust. 7 lit. c);
- d) EBC może w dowolnym momencie skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 10–13;
- e) EBC może również – na zasadzie *ad hoc* lub regularnie – zwracać się do właściwych organów krajowych o dostarczenie informacji na temat wykonania zadań realizowanych przez nie na mocy niniejszego artykułu.

6. Bez uszczerbku dla ust. 5 niniejszego artykułu właściwe organy krajowe wykonują zadania, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b), d)–g) i i), oraz są odpowiedzialne za te zadania, jak również za przyjmowanie wszelkich stosownych decyzji nadzorczych w odniesieniu do instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy niniejszego artykułu, w ramach i z zastrzeżeniem procedur, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu.

Bez uszczerbku dla art. 10–13 właściwe organy krajowe i wyznaczone organy krajowe zachowują uprawnienia, zgodnie z prawem krajowym, do uzyskiwania informacji od instytucji kredytowych, spółek holdingowych, spółek holdingowych o działalności mieszanej i jednostek objętych skonsolidowaną sytuacją finansową danej instytucji kredytowej, a także do wykonywania kontroli na miejscu w tych instytucjach kredytowych, spółkach holdingowych, spółkach holdingowych o działalności mieszanej i jednostkach. Właściwe organy krajowe informują EBC, zgodnie z ramami określonymi w ust. 7 niniejszego artykułu, o środkach podjętych na mocy niniejszego ustępu i ściśle koordynują te środki z EBC.

Właściwe organy krajowe regularnie składają EBC sprawozdania z wykonywania zadań realizowanych na mocy niniejszego artykułu.

7. W porozumieniu z właściwymi organami krajowymi i na podstawie propozycji Rady ds. Nadzoru, EBC przyjmuje i podaje do publicznej wiadomości ramy porządkujące praktyczne ustalenia stosowania niniejszego artykułu. Ramy te zawierają co najmniej:

- a) konkretną metodologię oceny kryteriów, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy, drugi i trzeci, oraz kryteriów, zgodnie z którymi ust. 4 akapit czwarty przestaje mieć zastosowanie do danej instytucji kredytowej, a także wynikające z tej metodologii ustalenia do celów stosowania ust. 5 i 6. Ustalenia te oraz metodologia oceny kryteriów, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy, drugi i trzeci, podlegają przeglądowi, aby odzwierciedlić wszelkie stosowne zmiany;

zapewniają one również, że w przypadku gdy instytucja kredytowa zostaje uznana za istotną lub mniej istotną, ocena ta zostanie zmieniona wyłącznie w przypadku znacznych i trwałych zmian okoliczności, w szczególności okoliczności związanych z sytuacją instytucji kredytowej istotnych dla tej oceny;

- b) określenie procedur, w tym terminów, i możliwości przygotowania projektów decyzji przesyłanych EBC do analizy, dotyczących relacji między EBC a właściwymi organami krajowymi w odniesieniu do nadzoru nad instytucjami kredytowymi nieuznanymi za mniej istotne zgodnie z ust. 4;
- c) określenie procedur, w tym terminów, dotyczących relacji między EBC a właściwymi organami krajowymi w odniesieniu do nadzoru nad instytucjami kredytowymi uznanymi za mniej istotne zgodnie z ust. 4. W zależności od przypadków określonych w ramach, procedury takie wymagają od właściwych organów krajowych w szczególności:
 - (i) powiadamiania EBC o każdej istotnej procedurze nadzorczej;
 - (ii) na wniosek EBC – bardziej szczegółowej oceny konkretnych aspektów procedury;
 - (iii) przekazania EBC projektów istotnych decyzji nadzorczych, które EBC może zaopiniować.

8. Każdorazowo gdy EBC korzysta z pomocy właściwych organów krajowych lub wyznaczonych organów krajowych do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC i właściwe organy krajowe przestrzegają przepisów określonych w stosownych aktach unijnych dotyczących przydziału obowiązków oraz współpracy między właściwymi organami z poszczególnych państw członkowskich.

Artykuł 7

Bliska współpraca z właściwymi organami uczestniczących państw członkowskich, którego walutą nie jest euro

1. W granicach określonych w niniejszym artykule EBC realizuje zadania w obszarach określonych w art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 w odniesieniu do instytucji kredytowych mających siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, jeżeli między EBC a właściwym organem krajowym tego państwa członkowskiego została ustanowiona bliska współpraca zgodnie z niniejszym artykułem.

W tym celu EBC może skierować instrukcje do właściwego organu krajowego lub do wyznaczonego organu krajowego uczestniczącego państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro.

2. Bliska współpraca między EBC a właściwym organem krajowym uczestniczącego państwa członkowskiego, którego

walutą nie jest euro, zostaje ustanowiona na mocy decyzji przyjętej przez EBC, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) dane państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie, Komisję, EBC i EUNB o swoim wniosku dotyczącym nawiązania bliskiej współpracy z EBC w zakresie wykonywania zadań, o których mowa w art. 4 i 5, w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych mających siedzibę w danym państwie członkowskim, zgodnie z art. 6;
- b) w powiadomieniu tym dane państwo członkowskie zobowiązuje się do:
 - zagwarantowania, że jego właściwy lub wyznaczony organ krajowy będą stosować się do wszelkich wytycznych lub wniosków EBC, oraz
 - przekazywania wszelkich informacji na temat instytucji kredytowych mających siedzibę w danym państwie członkowskim, które mogą być wymagane przez EBC w celu przeprowadzenia wszechstronnej oceny tych instytucji kredytowych;
- c) dane państwo członkowskie przyjęło stosowne ustawodawstwo krajowe celem zapewnienia obowiązku przyjmowania przez właściwy organ krajowy tego państwa wszelkich środków wymaganych przez EBC w odniesieniu do instytucji kredytowych, zgodnie z ust. 4.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Decyzję tę stosuje się po 14 dniach od jej opublikowania.

4. W przypadku gdy EBC uważa, że właściwy organ krajowy danego państwa członkowskiego powinien przyjąć środek dotyczący zadań, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydaje temu organowi instrukcje, określając stosowny termin.

Termin ten wynosi nie mniej niż 48 godzin, chyba że wcześniejsze przyjęcie środka jest niezbędne, by zapobiec nieodwracalnej szkodzi. Właściwy organ krajowy danego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie konieczne środki zgodnie ze zobowiązaniem, o którym mowa w ust. 2 lit. c).

5. EBC może postanowić o skierowaniu do danego państwa członkowskiego ostrzeżenia, wskazującego, że – jeżeli nie zostaną podjęte zdecydowane działania naprawcze – bliska współpraca zostanie zawieszona lub zakończona, w następujących przypadkach:

- a) gdy, zdaniem EBC, dane państwo członkowskie przestanie spełniać warunki określone w ust. 2 lit. a)–c); lub

b) gdy, zdaniem EBC, właściwy organ krajowy danego państwa członkowskiego nie działa zgodnie z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 2 lit. c).

Jeżeli w ciągu 15 dni po przekazaniu takiego powiadomienia nie zostaną podjęte żadne stosowne działania, EBC może zawiesić lub zakończyć bliską współpracę z tym państwem członkowskim.

Decyzję o zawieszeniu lub zakończeniu bliskiej współpracy przekazuje się danemu państwu członkowskiemu i publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W decyzji wskazuje się datę, od której ma ona zastosowanie, z należyтым uwzględnieniem skuteczności nadzoru oraz uzasadnionych interesów instytucji kredytowych.

6. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do EBC o zakończenie bliskiej współpracy w dowolnym momencie po upływie trzech lat od daty opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej decyzji przyjętej przez EBC w sprawie ustanowienia bliskiej współpracy. We wniosku podaje się powody zakończenia takiej współpracy, a w szczególności – kiedy ma to zastosowanie – ewentualne istotne negatywne skutki w odniesieniu do obowiązków fiskalnych danego państwa członkowskiego. W takim przypadku EBC bezzwłocznie przystępuje do przyjęcia decyzji o zakończeniu bliskiej współpracy i wskazuje datę, od której ma ona zastosowanie, przypadającą w maksymalnym okresie trzech miesięcy, z należyтым uwzględnieniem skuteczności nadzoru oraz uzasadnionych interesów instytucji kredytowych. Decyzję publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

7. Jeżeli uczestniczące państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, powiadomi EBC zgodnie z art. 26 ust. 8 o tym, że w sposób uzasadniony nie zgadza się ze sprzeciwem Rady Prezesów wobec projektu decyzji Rady ds. Nadzoru, Rada Prezesów – w terminie 30 dni – wydaje opinię na temat uzasadnionego braku zgody wyrażonego przez dane państwo członkowskie i, podając uzasadnienie, podtrzymuje lub wycofuje swój sprzeciw.

W przypadku gdy Rada Prezesów podtrzyma swój sprzeciw, uczestniczące państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, może powiadomić EBC o tym, że nie będzie związane potencjalną decyzją dotyczącą ewentualnego zmienionego projektu decyzji Rady ds. Nadzoru.

EBC rozważa wówczas ewentualne zawieszenie lub zakończenie bliskiej współpracy z tym państwem członkowskiemu, z należyтым uwzględnieniem skuteczności nadzoru, i podejmuje decyzję w tej sprawie.

EBC bierze pod uwagę, w szczególności, następujące względy:

a) czy brak takiego zawieszenia lub zakończenia mógłby zagrozić integralności jednolitego mechanizmu nadzorczego

lub mieć istotne negatywne skutki w odniesieniu do obowiązków fiskalnych państw członkowskich;

b) czy takie zawieszenie lub zakończenie mogłoby mieć istotne negatywne skutki w odniesieniu do obowiązków fiskalnych w państwie członkowskiemu, które powiadomiło o swoim uzasadnionym braku zgody zgodnie z art. 26 ust. 8;

c) czy jest lub nie jest przekonany o tym, że dany właściwy organ krajowy przyjął środki, które – zdaniem EBC:

— zapewniają, by instytucje kredytowe w państwie członkowskiemu, które zgłasza swój uzasadniony brak zgody zgodnie z poprzednim akapitem, nie były traktowane bardziej korzystnie niż instytucje kredytowe w pozostałych uczestniczących państwach członkowskiemu, oraz

— są równie skuteczne w zakresie osiągnięcia celów, o których mowa w art. 1 i w zakresie zapewniania zgodności ze stosownym unijnym prawem jak decyzja Rady Prezesów na mocy akapitu drugiego niniejszego ustępu.

EBC włącza te rozważania do swojej decyzji i przekazuje je danemu państwu członkowskiemu.

8. Jeżeli uczestniczące państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, nie zgadza się z projektem decyzji Rady ds. Nadzoru, informuje Radę Prezesów o swoim uzasadnionym braku zgody w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania projektu decyzji. Następnie Rada Prezesów podejmuje decyzję w tej sprawie w terminie pięciu dni roboczych, z pełnym uwzględnieniem podanego uzasadnienia, i przedstawia pisemne uzasadnienie swojej decyzji danemu państwu członkowskiemu. Dane państwo członkowskie może zwrócić się do EBC, aby zakończył bliską współpracę ze skutkiem natychmiastowym; w takim przypadku nie będzie związane przedmiotową decyzją.

9. Państwo członkowskie, które zakończyło bliską współpracę z EBC, nie może ponownie nawiązać bliskiej współpracy przed upływem trzech lat od daty opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej decyzji EBC o zakończeniu bliskiej współpracy.

Artykuł 8

Stosunki międzynarodowe

Bez uszczerbku dla odnośnych kompetencji państw członkowskich i pozostałych instytucji i organów Unii, innych niż EBC, w tym EUNB, w odniesieniu do zadań powierzonych EBC na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi oraz z administracjami państw trzecich, pod warunkiem odpowiedniej koordynacji działań z EUNB. Porozumienia te nie tworzą zobowiązań prawnych dla Unii ani jej państw członkowskich.

ROZDZIAŁ III

Uprawnienia EBC

Artykuł 9

Uprawnienia nadzorcze i kontrolne

1. W wyłącznym celu wykonywania zadań powierzonych mu na mocy art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 2, EBC uznaje się w stosownych przypadkach za właściwy lub wyznaczony organ w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie ze stosownym unijnym prawem.

W tym samym wyłącznym celu EBC posiada wszystkie uprawnienia i obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu. Posiada również wszystkie uprawnienia i obowiązki, jakie właściwe i wyznaczone organy mają na mocy stosownego unijnego prawa, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inaczej. W szczególności EBC posiada uprawnienia wymienione w niniejszym rozdziale sekcje 1 i 2.

W zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC może wymagać – w drodze instrukcji – od tych organów krajowych, by korzystały ze swoich uprawnień, na mocy prawa krajowego i na warunkach w nim przewidzianych, w przypadku gdy niniejsze rozporządzenie nie powierza takich uprawnień EBC. Te organy krajowe w pełni informują EBC o wykonywaniu tych uprawnień.

2. EBC wykonuje uprawnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z aktami, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy. EBC i właściwe organy krajowe blisko współpracują przy wykonywaniu swoich odnośnych uprawnień nadzorczych i kontrolnych.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, EBC wykonuje swoje uprawnienia zgodnie z art. 7.

Sekcja 1

Uprawnienia dochodzeniowe

Artykuł 10

Wezwanie do udzielenia informacji

1. Bez uszczerbku dla uprawnień, o których mowa w art. 9 ust. 1, i z zastrzeżeniem warunków określonych w stosownym unijnym prawie, EBC może wezwać następujące osoby prawne lub fizyczne, z zastrzeżeniem przepisów art. 4, do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym informacji, które powinny być przekazywane w regularnych odstępach i w określonych formatach do celów nadzorczych i związanych z nimi celów statystycznych:

a) instytucje kredytowe mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich;

b) finansowe spółki holdingowe mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich;

c) finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich;

d) spółki holdingowe prowadzące działalność mieszaną mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich;

e) osoby należące do podmiotów, o których mowa w lit. a)–d);

f) osoby trzecie, którym podmioty określone w lit. a)–d) zleciły zadania lub prowadzenie działalności na zasadzie outsourcingu.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, udzielają wymaganych informacji. Od obowiązku udzielenia informacji nie zwalniają tych osób przepisy dotyczące tajemnicy służbowej. Udzielenia tych informacji nie uznaje się za naruszenie tajemnicy służbowej.

3. W przypadku gdy EBC uzyskuje informacje bezpośrednio od osób prawnych lub fizycznych, o których mowa w ust. 1, udostępnia te informacje odnośnym właściwym organom krajowym.

Artykuł 11

Ogólne czynności wyjaśniające

1. W celu wykonania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia i z zastrzeżeniem innych warunków określonych w stosownym unijnym prawie EBC może przeprowadzać wszelkie niezbędne dochodzenia wobec dowolnej z osób, o których mowa w art. 10 ust. 1, mających siedzibę lub zlokalizowanych w uczestniczącym państwie członkowskim.

W tym celu EBC ma prawo:

a) wymagać przedłożenia dokumentów;

b) badać księgi i akta osób, o których mowa w art. 10 ust. 1, oraz uzyskiwać kopie lub wyciągi z tych ksiąg i akt;

c) uzyskiwać wyjaśnienia w formie pisemnej lub ustnej od dowolnej z osób, o których mowa w art. 10 ust. 1, lub od ich przedstawicieli lub członków personelu;

d) przesłuchiwać wszelkie inne osoby, które zgadzają się na przesłuchanie, do celów zbierania informacji związanych z przedmiotem dochodzenia.

2. Osoby, o których mowa w art. 10 ust. 1, podlegają dochodzeniom wszczynanym na podstawie decyzji EBC.

Jeżeli dana osoba utrudnia prowadzenie dochodzenia, właściwy organ krajowy uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym znajdują się przedmiotowe lokale, udziela, zgodnie z prawem krajowym, niezbędnej pomocy, w tym – w przypadkach, o których mowa w art. 12 i 13 – ułatwia EBC dostęp do siedziby osób prawnych, o których mowa w art. 10 ust. 1, aby umożliwić realizację powyższych praw.

Artykuł 12

Kontrole na miejscu

1. W celu wykonania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia i z zastrzeżeniem innych warunków określonych w stosownym unijnym prawie EBC może – w myśl art. 13, z zastrzeżeniem wcześniejszego powiadomienia danego właściwego organu krajowego – przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w siedzibie osób prawnych, o których mowa w art. 10 ust. 1, i wszelkich innych jednostek objętych nadzorem skonsolidowanym, w przypadku gdy EBC jest konsolidującym organem nadzoru zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. g). W przypadku gdy wymaga tego właściwe i skuteczne przeprowadzenie kontroli, EBC może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedzenia tych osób prawnych.

2. Urzędnicy EBC i inne osoby upoważnione przez EBC do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do wszelkich lokali i na teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez EBC, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 11 ust. 1.

3. Osoby prawne, o których mowa w art. 10 ust. 1, podlegają kontrolom na miejscu na podstawie decyzji EBC.

4. Urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione lub wyznaczone przez właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzona kontrola, pod nadzorem EBC i w koordynacji z nim czynnie pomagają urzędnikom EBC i innym osobom upoważnionym przez EBC. W tym celu posiadają uprawnienia określone w ust. 2. W kontrolach na miejscu mają również prawo uczestniczyć urzędnicy właściwego organu krajowego danego uczestniczącego państwa członkowskiego.

5. W przypadku gdy urzędnicy EBC i inne osoby towarzyszące upoważnione lub wyznaczone przez EBC stwierdzą, że dana osoba sprzeciwia się kontroli zarządzanej na podstawie niniejszego artykułu, właściwy organ krajowy danego uczestniczącego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy zgodnie z prawem krajowym. W zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli, pomoc ta może obejmować zaplombowanie dowolnych lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz ksiąg lub zapisów. W przypadku gdy dany właściwy organ krajowy nie dysponuje takimi kompetencjami, korzysta z uprawnień pozwalających mu na zwrócenie się o niezbędną pomoc do innych organów krajowych.

Artykuł 13

Zezwolenie organu sądowego

1. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w art. 12 ust. 1 i 2 lub pomoc przewidziana w art. 12 ust. 5 wymagają zezwolenia organu sądowego stosownie do przepisów krajowych, składa się wniosek o wydanie takiego zezwolenia.

2. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja EBC jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani niewspółmierne, uwzględniając przedmiot kontroli. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ sądowy może zwrócić się do EBC o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których EBC podejrzewa, że miało miejsce naruszenie aktów, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy, a także w odniesieniu do powagi domniemanego naruszenia oraz charakteru uczestnictwa w danym zdarzeniu przez osobę, wobec której stosowane są środki przymusu. Krajowy organ sądowy nie może jednak badać konieczności przeprowadzania kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach EBC. Zgodność z prawem decyzji EBC może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Sekcja 2

Szczegółowe uprawnienia nadzorcze

Artykuł 14

Udzielanie zezwoleń

1. Wszelkie wnioski o udzielenie zezwolenia na podjęcie działalności instytucji kredytowej, która ma mieć siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, są przedkładane właściwym organom krajowym państwa członkowskiego, w którym instytucja kredytowa ma mieć siedzibę, zgodnie z wymogami określonymi w stosownym prawie krajowym.

2. Jeżeli wnioskodawca spełnia wszystkie warunki udzielenia zezwolenia określone w stosownym prawie krajowym tego państwa członkowskiego, właściwy organ krajowy przyjmuje – w okresie przewidzianym w stosownym prawie krajowym – projekt decyzji w sprawie zaproponowania, by EBC udzielił zezwolenia. O projekcie decyzji informuje się EBC i wnioskodawcę ubiegającego się o zezwolenie. W innych przypadkach właściwy organ krajowy odrzuca wniosek o udzielenie zezwolenia.

3. Projekt decyzji uznaje się za przyjęty przez EBC, chyba że EBC wyrazi sprzeciw w maksymalnym terminie dziesięciu dni roboczych, przy czym w należycie uzasadnionych przypadkach termin ten można jednokrotnie przedłużyć o taki sam okres. EBC wyraża sprzeciw wobec projektu decyzji tylko wtedy, gdy warunki udzielenia zezwolenia określone w stosownym unijnym prawie nie są spełnione. Przedstawia pisemne uzasadnienie odrzucenia wniosku.

4. O decyzji podjętej zgodnie z ust. 2 i 3 właściwy organ krajowy powiadamia wnioskodawcę ubiegającego się o zezwolenie.

5. Z zastrzeżeniem ust. 6, EBC może cofnąć zezwolenie w przypadkach określonych w stosownym unijnym prawie z własnej inicjatywy, po skonsultowaniu się z właściwym organem krajowym uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę dana instytucja kredytowa, lub na wniosek takiego właściwego organu krajowego. Konsultacje te w szczególności zapewniają, by przed podjęciem decyzji dotyczących cofnięcia zezwolenia, EBC dał organom krajowym dość czasu na podjęcie decyzji o koniecznych działaniach naprawczych, w tym ewentualnych środkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz by uwzględnił te decyzje.

Jeżeli właściwy organ krajowy, który zaproponował, by udzielić zezwolenia zgodnie z ust. 1, uznaje, że zgodnie ze stosownym prawem krajowym zezwolenie musi zostać cofnięte, przedkłada EBC propozycję w tej sprawie. W takim przypadku EBC podejmuje decyzję w sprawie proponowanego cofnięcia zezwolenia, z pełnym uwzględnieniem przyczyn takiego cofnięcia przedstawionych przez właściwy organ krajowy.

6. Tak długo jak organy krajowe zachowują kompetencję w zakresie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych, w przypadkach gdy organy te uznają, że cofnięcie zezwolenia zaszkodziłoby odpowiedniej realizacji działań niezbędnych do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do zachowania stabilności finansowej, należycie powiadamiają EBC o swoim sprzeciwie, szczególnie wyjaśniając, w jaki sposób takie cofnięcie byłoby szkodliwe w tym zakresie. W takich przypadkach EBC powstrzymuje się od przystąpienia do cofnięcia zezwolenia na okres wspólnie uzgodniony z organami krajowymi. EBC może postanowić o przedłużeniu tego okresu, jeżeli jest zdania, że poczyniono wystarczające postępy. Jeżeli jednak EBC stwierdzi w uzasadnionej decyzji, że organy krajowe nie zrealizowały właściwych działań niezbędnych do zachowania stabilności finansowej, cofnięcie zezwoleń ma zastosowanie bezzwłocznie.

Artykuł 15

Ocena nabycia znacznych pakietów akcji

1. Bez uszczerbku dla wyłączeń przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. c) wszelkie powiadomienia o nabyciu znacznego pakietu akcji instytucji kredytowej mającej siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim lub wszelkie powiązane z tym informacje przekazuje się właściwym organom krajowym państwa członkowskiego, w którym dana instytucja kredytowa ma siedzibę, zgodnie z wymogami określonymi w stosownym prawie krajowym na podstawie aktów, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy.

2. Właściwe organy krajowe oceniają proponowane nabycie i przekazują EBC powiadomienie wraz z wnioskiem dotyczącym decyzji w sprawie sprzeciwu wobec nabycia lub braku takiego sprzeciwu, w oparciu o kryteria określone w aktach, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy, co najmniej dziesięć dni roboczych przed upływem stosownego okresu oceny określonego w stosownym unijnym prawie, a także udzielają EBC pomocy zgodnie z art. 6.

3. EBC podejmuje decyzję na temat wyrażenia sprzeciwu wobec nabycia na podstawie kryteriów oceny określonych

w stosownym unijnym prawie oraz zgodnie z procedurą i z zachowaniem okresów oceny w nim przewidzianych.

Artykuł 16

Uprawnienia nadzorcze

1. Do celów wykonywania swoich zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1, i bez uszczerbku dla innych uprawnień powierzonych EBC, EBC ma określone w ust. 2 niniejszego artykułu prawo wymagać od dowolnej instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w uczestniczących państwach członkowskich podjęcia na wczesnym etapie koniecznych środków w celu rozwiązania odnośnych problemów w każdej z poniższych sytuacji:

- a) dana instytucja kredytowa nie spełnia wymogów określonych w aktach, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy;
- b) EBC ma dowody na to, że dana instytucja kredytowa może naruszyć wymogi aktów, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy, w ciągu kolejnych 12 miesięcy;
- c) w oparciu o stwierdzenie – w ramach przeglądu nadzorczego zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. f) – że zasady, strategię, procedury i mechanizmy wprowadzone przez daną instytucję kredytową, a także fundusze własne przez nią utrzymywane oraz jej płynność, nie zapewniają prawidłowego zarządzania ryzykiem i jego pokrycia.

2. Do celów art. 9 ust. 1 EBC ma w szczególności następujące uprawnienia:

- a) wymagania od instytucji posiadania funduszy własnych wyższych od wymogów kapitałowych określonych w aktach, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy, dotyczących elementów ryzyk i ryzyk nieobjętych stosownymi aktami unijnymi;
- b) wymagania udoskonalenia zasad, strategii, procedur i mechanizmów;
- c) wymagania od instytucji przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi na mocy aktów, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy, oraz określenia terminu wdrożenia tego planu, w tym poprawek do niego dotyczących zakresu i terminu;
- d) wymagania od instytucji stosowania szczególnej polityki w zakresie rezerw lub szczególnego traktowania aktywów w kontekście wymogów w zakresie funduszy własnych;
- e) ograniczania działalności, operacji lub sieci instytucji lub żądania zbycia działalności, która stwarza nadmierne ryzyka dla stabilności instytucji;
- f) wymagania ograniczenia ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością, produktami i systemami instytucji;

- g) wymagania od instytucji ograniczenia wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia utrzymanie prawidłowej bazy kapitałowej;
- h) wymagania od instytucji przeznaczenia zysków netto na zwiększenie funduszy własnych;
- i) ograniczenia lub zakazania dokonywania przez instytucję wypłat zysków między akcjonariuszy, udziałowców lub posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi zdarzenia niewykonania zobowiązania ze strony instytucji;
- j) nakładania dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości, w tym w zakresie sprawozdawczości na temat sytuacji kapitałowej i poziomu płynności;
- k) nakładania szczególnych wymogów w zakresie płynności, w tym ograniczeń w zakresie niedopasowania terminów zapadalności między aktywami i pasywami;
- l) wymagania ujawniania dodatkowych informacji;
- m) odwołania w dowolnym momencie każdego z członków organu zarządzającego instytucji kredytowych, którzy nie spełniają wymogów określonych w aktach, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy.

Artykuł 17

Uprawnienia organów przyjmujących i współpraca w zakresie nadzoru skonsolidowanego

1. Określone w stosownym unijnym prawie procedury dotyczące instytucji kredytowych zamierzających ustanowić oddział lub skorzystać ze swobody świadczenia usług przez prowadzenie działalności na terytorium innego państwa członkowskiego oraz związane z tym kompetencje państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego mają zastosowanie pomiędzy uczestniczącymi państwami członkowskimi wyłącznie do celów zadań, które nie zostały powierzone EBC na mocy art. 4.
2. Przepisy określone w stosownym unijnym prawie w odniesieniu do współpracy pomiędzy właściwymi organami z różnych państw członkowskich w zakresie prowadzenia nadzoru na zasadzie skonsolidowanej nie mają zastosowania w zakresie, w jakim EBC jest jedynym właściwym organem.
3. Wykonując zadania określone w art. 4 i 5, EBC należycie uwzględni odpowiednią równowagę między wszystkimi uczestniczącymi państwami członkowskimi, zgodnie z art. 6 ust. 8, a w stosunkach z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi należycie uwzględni równowagę między państwami członkowskimi pochodzenia i przyjmującymi państwami członkowskimi ustanowioną w stosownym prawie unijnym.

Artykuł 18

Sankcje administracyjne

1. Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej naruszają – umyślnie lub w wyniku zaniedbania – wymóg obowiązujący na mocy mają-

cych bezpośrednio zastosowanie aktów unijnego prawa, w związku z czym istnieje obowiązek upoważnienia właściwych organów – na mocy stosownego unijnego prawa – do nakładania administracyjnych sankcji finansowych, EBC może nałożyć administracyjne sankcje finansowe w wysokości maksymalnie dwukrotności zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli takie zyski lub straty mogą zostać określone, lub w wysokości maksymalnie 10 % całkowitego rocznego obrotu – zgodnie z definicją w stosownym unijnym prawie – danej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym, lub inne sankcje finansowe, jakie mogą być przewidziane z stosownym prawie unijnym.

2. W przypadku gdy osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, całkowity roczny obrót, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej najwyższego szczebla za poprzedni rok obrotowy.

3. Stosowane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie nałożenia sankcji oraz ustalaniu odpowiedniego charakteru tej sankcji, EBC działa zgodnie z art. 9 ust. 2.

4. EBC stosuje przepisy niniejszego artykułu zgodnie z aktami, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia, w tym z procedurami zawartymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2532/98, stosownie do przypadku.

5. W przypadkach nieobjętych przepisami ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest to konieczne do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC może nakazać właściwym organom krajowym rozpoczęcie postępowania służącego podjęciu działań w celu zapewnienia nałożenia odpowiednich sankcji zgodnie z aktami, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy, i wszelkim stosownym ustawodawstwem krajowym powierzającym szczególnie uprawnienia, które nie są obecnie wymagane na mocy prawa unijnego. Sankcje stosowane przez właściwe organy krajowe są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Akapit pierwszy niniejszego ustępu ma zastosowanie w szczególności do sankcji finansowych, które mają zostać nałożone na instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w związku z naruszeniami przepisów prawa krajowego wdrażających odpowiednie dyrektywy, oraz do sankcji lub środków administracyjnych, które mają zostać nałożone na członków organu zarządzającego instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub inne osoby, które na mocy prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie popełnione przez instytucję kredytową, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.

6. EBC publikuje informacje o wszelkich sankcjach, o których mowa w ust. 1, niezależnie od tego czy wniesiono odwołanie od nich, czy nie, w przypadkach i na warunkach określonych w stosownym prawie unijnym.

7. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1–6, do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia EBC może w przypadku naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC nakładać sankcje zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98.

ROZDZIAŁ IV

Zasady organizacyjne

Artykuł 19

Niezależność

1. Wykonując zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC i właściwe organy krajowe działające w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego działają niezależnie. Członkowie Rady ds. Nadzoru i komitetu sterującego działają niezależnie i obiektywnie w interesie Unii jako całości, oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów Unii, rządu żadnego z państw członkowskich, lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie przyjmują takich instrukcji.

2. Niezależność ta jest respektowana przez instytucje, organy, urzędy i agencje Unii, a także rządy państw członkowskich i wszelkie inne organy.

3. Po przeanalizowaniu przez Radę ds. Nadzoru potrzeby opracowania kodeksu postępowania, Rada Prezesów opracowuje i publikuje kodeks postępowania dla personelu i kadry kierowniczej EBC zaangażowanej w nadzór nad bankami dotyczący w szczególności kwestii konfliktu interesów.

Artykuł 20

Odpowiedzialność i sprawozdawczość

1. EBC odpowiada za wykonanie niniejszego rozporządzenia przed Parlamentem Europejskim i Radą, zgodnie z niniejszym rozdziałem.

2. EBC corocznie przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Eurogrupie sprawozdanie z wykonania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym informacje na temat przewidywanej zmiany w strukturze i kwoty opłaty nadzorczej, o której mowa w art. 30.

3. Przewodniczący Rady ds. Nadzoru EBC publicznie przedstawia to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Eurogrupie w obecności przedstawicieli wszelkich uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro.

4. Na wniosek Eurogrupy przewodniczący Rady ds. Nadzoru EBC może zostać wysłuchany w sprawie wykonania swoich zadań nadzorczych przed Eurogrupą w obecności przedstawicieli wszelkich uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro.

5. Na wniosek Parlamentu Europejskiego przewodniczący Rady ds. Nadzoru EBC uczestniczy w wysłuchaniu w sprawie

wykonania jej zadań nadzorczych przed właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego.

6. EBC ma obowiązek udzielić odpowiedzi, w formie ustnej lub pisemnej, na pytania przedstawione mu przez Parlament Europejski lub Eurogrupę, zgodnie z jej regulaminem, oraz w obecności przedstawicieli wszelkich uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro.

7. Gdy Europejski Trybunał Obrachunkowy bada operacyjną skuteczność zarządzania EBC na mocy art. 27 ust. 2 statutu ESBC oraz EBC, uwzględnia również zadania nadzorcze powierzone EBC na mocy niniejszego rozporządzenia.

8. Na wniosek przewodniczący Rady ds. Nadzoru EBC prowadzi z przewodniczącym i wiceprzewodniczącymi stosownej komisji Parlamentu Europejskiego za zamkniętymi drzwiami poufne dyskusje na temat zadań nadzorczych rady, jeżeli takie dyskusje są wymagane w ramach wykonywania uprawnień Parlamentu Europejskiego na mocy TFUE. Parlament Europejski i EBC zawrą porozumienie dotyczące szczegółowych ustaleń organizacji takich dyskusji, mając na celu zapewnienie pełnej poufności zgodnie z obowiązkami w zakresie poufności nałożonymi na EBC jako właściwy organ na mocy stosownego prawa unijnego.

9. EBC prowadzi szczerą współpracę przy wszelkich dochodzeniach prowadzonych przez Parlament Europejski, z zastrzeżeniem postanowień TFUE. EBC i Parlament Europejski uzgadniają stosowne ustalenia co do praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC na mocy niniejszego rozporządzenia. Ustalenia te dotyczą m.in. dostępu do informacji, współpracy przy dochodzeniach i informacji na temat procedury wyboru przewodniczącego Rady ds. Nadzoru.

Artykuł 21

Parlamenty narodowe

1. Przedkładając sprawozdanie przewidziane w art. 20 ust. 2, EBC przekazuje je jednocześnie bezpośrednio parlamentom narodowym uczestniczących państw członkowskich.

Parlamenty narodowe mogą kierować do EBC uzasadnione uwagi na temat tego sprawozdania.

2. Parlamenty narodowe uczestniczących państw członkowskich mogą – w drodze własnych procedur – zwracać się do EBC o to, by udzielił pisemnej odpowiedzi na wszelkie uwagi lub zapytania, które mu przedkładają w odniesieniu do zadań EBC na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Parlament narodowy uczestniczącego państwa członkowskiego może zaprosić przewodniczącego lub członka Rady ds. Nadzoru do udziału w wymianie poglądów dotyczącej nadzoru nad instytucjami kredytowymi w tym państwie członkowskim wraz z przedstawicielem właściwego organu krajowego.

4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności właściwych organów krajowych wobec parlamentów narodowych zgodnie z prawem krajowym dotyczącym wykonywania zadań, które nie zostały powierzone EBC na mocy niniejszego rozporządzenia, oraz dotyczącym wykonywania działań realizowanych przez nie zgodnie z art. 6.

Artykuł 22

Należyte procedury przyjmowania decyzji nadzorczych

1. Przed podjęciem decyzji nadzorczych zgodnie z art. 4 i sekcją 2 rozdziału III EBC umożliwia osobom, wobec których toczy się postępowanie, przedstawienie swojego stanowiska. Podstawą decyzji wydawanych przez EBC mogą być wyłącznie zarzuty, co do których zainteresowane strony mogły się wypowiedzieć.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań w celu zapobieżenia istotnym szkodom dla systemu finansowego. W takiej sytuacji EBC może przyjąć decyzję tymczasową i umożliwić zainteresowanym osobom przedstawienie swojego stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.

2. W postępowaniu w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych osób do obrony. Osoby te mają prawo dostępu do gromadzonych przez EBC akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do dokumentacji nie obejmuje informacji poufnych.

W decyzjach EBC przedstawia się powody, dla których zostały one przyjęte.

Artykuł 23

Zgłaszanie naruszeń

EBC zapewnia, by wprowadzono skuteczne mechanizmy zgłaszania przypadków naruszenia aktów prawnych, o których mowa w art. 4 ust. 3, przez instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej lub właściwe organy w uczestniczących państwach członkowskich, w tym konkretne procedury przyjmowania zgłaszanych naruszeń i podejmowanych w związku z nimi działań. Procedury takie są zgodne z odnośnym ustawodawstwem Unii i zapewniają przestrzeganie następujących zasad: odpowiednia ochrona osób, które zgłaszają naruszenia, ochrona danych osobowych, odpowiednia ochrona osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia.

Artykuł 24

Administracyjna Rada Odwoławcza

1. EBC utworzy Administracyjną Radę Odwoławczą, której zadaniem będzie przeprowadzanie wewnętrznego administracyjnego przeglądu decyzji podjętych przez EBC w ramach wykonywania uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia w związku z wnioskiem o przegląd wniesionym zgodnie z ust. 5. Zakres takiego przeglądu powinien obejmować proceduralną i merytoryczną zgodność takich decyzji z niniejszym rozporządzeniem.

2. W skład Administracyjnej Rady Odwoławczej wchodzi pięć wysoko cenionych osób pochodzących z państw członkowskich i mających udokumentowaną odpowiednią wiedzę i zawodowe doświadczenie, również w zakresie nadzoru, na wystarczająco wysokim poziomie w dziedzinie bankowości lub innych usług finansowych, z wyłączeniem aktualnego personelu EBC, właściwych organów lub innych krajowych lub unijnych instytucji, organów, urzędów, biur i agencji zaangażowanych w wykonywanie zadań powierzonych EBC na mocy niniejszego rozporządzenia. Administracyjna Rada Odwoławcza dysponuje wystarczającymi zasobami i wiedzą fachową, by móc ocenić wykonywanie przez EBC uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia. EBC wyznacza członków Administracyjnej Rady Odwoławczej i dwóch zastępców na pięcioletnią kadencję, z możliwością jednorazowego przedłużenia, po opublikowaniu zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Nie są oni związani żadnymi instrukcjami.

3. Decyzje Administracyjnej Rady Odwoławczej przyjmowane są większością głosów co najmniej trzech z pięciu jej członków.

4. Członkowie Administracyjnej Rady Odwoławczej działają niezależnie i w interesie publicznym. W tym celu składają jawną deklarację dotyczącą zobowiązań oraz jawną deklarację wskazującą wszelkie bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby zostać uznane za szkodzące ich niezależności, lub brak takich interesów.

5. Każda osoba fizyczna lub prawna może w przypadkach, o których mowa w ust. 1, wystąpić z wnioskiem o przegląd decyzji EBC na mocy niniejszego rozporządzenia, która jest do niej skierowana lub która jej bezpośrednio i indywidualnie dotyczy. Wniosek o przegląd decyzji Rady Prezesów, o której mowa w ust. 7, jest niedopuszczalny.

6. Wniosek o przegląd wraz z uzasadnieniem składa się EBC w formie pisemnej w terminie jednego miesiąca od daty powiadomienia osoby występującej z wnioskiem o decyzji lub – w razie braku takiego powiadomienia – od dnia, w którym dowiedziała się ona o decyzji, w zależności od przypadku.

7. Po wydaniu orzeczenia co do dopuszczalności wniosku o przegląd Administracyjna Rada Odwoławcza wydaje opinię w terminie odpowiednim do pilności sprawy i nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku i przekazuje sprawę Radzie ds. Nadzoru do celów przygotowania nowego projektu decyzji Rada ds. Nadzoru bierze pod uwagę opinię Administracyjnej Rady Odwoławczej i niezwłocznie przedkłada Radzie Prezesów nowy projekt decyzji. Nowy projekt decyzji uchyla pierwotną decyzję, zastępuje ją decyzją o identycznej treści lub zastępuje ją zmienioną decyzją. Nowy projekt decyzji uznaje się za przyjęty, chyba że Rada Prezesów wyrazi sprzeciw w maksymalnym terminie dziesięciu dni roboczych.

8. Wniosek o przegląd złożony zgodnie z ust. 5 nie ma skutku zawieszającego. Rada Prezesów może jednak – na wniosek Administracyjnej Rady Odwoławczej – zawiesić wykonanie zaskarżonej decyzji, jeżeli uzna, że wymagają tego okoliczności.

9. Opinia wyrażona przez Administracyjną Radę Odwoławczą, nowy projekt decyzji przedłożony przez Radę ds. Nadzoru i decyzja przyjęta przez Radę Prezesów na mocy niniejszego artykułu, wraz z uzasadnieniami, są przekazywane stronom.

10. EBC przyjmuje decyzję ustanawiającą przepisy operacyjne Administracyjnej Rady Odwoławczej.

11. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa do wniesienia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z Traktatami.

Artykuł 25

Rozdzielenie funkcji związanej z polityką pieniężną

1. Wykonując zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC dąży jedynie do celów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. EBC wykonuje zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia bez uszczerbku dla swoich zadań dotyczących polityki pieniężnej oraz wszelkich innych zadań i oddzielnie od nich. Zadania powierzone EBC na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą kolidować z jego zadaniami związanymi z polityką pieniężną ani nie mogą być od nich uzależnione. Zadania powierzone EBC na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą też kolidować z zadaniami związanymi z ERRS ani jakimikolwiek innymi zadaniami. EBC informuje Parlament Europejski i Radę o tym, jak stosuje się do tego przepisu. Zadania powierzone EBC na mocy niniejszego rozporządzenia nie wpływają na bieżące monitorowanie płynności jego kontrahentów w dziedzinie polityki pieniężnej.

Personel zajmujący się wykonywaniem zadań powierzonych EBC na mocy niniejszego rozporządzenia jest organizacyjnie oddzielony od personelu zajmującego się wykonywaniem innych zadań powierzonych EBC i podlega innej hierarchii służbowej.

3. Do celów ust. 1 i 2 EBC przyjmuje i podaje do wiadomości publicznej wszelkie niezbędne regulaminy wewnętrzne, w tym regulaminy dotyczące tajemnicy służbowej oraz wymiany informacji pomiędzy oboma obszarami funkcjonalnymi.

4. EBC zapewnia, by Rada Prezesów w pełni oddzielała działalność w odniesieniu do funkcji w zakresie polityki pieniężnej od działalności w odniesieniu do funkcji nadzorczych. Takie zróżnicowanie obejmuje wyraźne rozdzielenie stosownych posiedzeń i programów prac.

5. Z myślą o zapewnieniu oddzielenia działalności w zakresie polityki pieniężnej od realizacji zadań nadzorczych EBC powołuje zespół mediacyjny. Zespół ten rozstrzyga różnice zdań wyrażone przez właściwe organy danego uczestniczącego

państwa członkowskiego w odniesieniu do sprzeciwu Rady Prezesów wobec projektu decyzji Rady ds. Nadzoru. W skład tego zespołu wchodzi jeden członek z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego wybrany przez każde państwo członkowskie spośród członków Rady Prezesów i Rady ds. Nadzoru; zespół podejmuje decyzje zwykłą większością głosów i każdy członek ma jeden głos. EBC przyjmuje i podaje do wiadomości publicznej przepisy powołujące taki zespół mediacyjny i jego regulamin.

Artykuł 26

Rada ds. Nadzoru

1. Planowaniem i wykonywaniem zadań powierzonych EBC zajmuje się całkowicie organ wewnętrzny, w którego skład wchodzi jego przewodniczący i wiceprzewodniczący mianowani zgodnie z ust. 3, oraz czterej przedstawiciele EBC mianowani zgodnie z ust. 5 i po jednym przedstawicielu właściwego organu krajowego z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego („Rada ds. Nadzoru”). Wszyscy członkowie Rady ds. Nadzoru działają w interesie Unii jako całości.

W przypadku gdy właściwy organ nie jest bankiem centralnym, członek Rady ds. Nadzoru, o którym mowa w niniejszym ustępie, może zdecydować o zaproszeniu przedstawiciela banku centralnego z danego państwa członkowskiego. Do celów procedury głosowania określonej w ust. 6 przedstawiciele organów z każdego państwa członkowskiego są wspólnie uznawani za jednego członka.

2. Skład Rady ds. Nadzoru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinien odzwierciedlać zasady równowagi płci, doświadczenia i kwalifikacji.

3. Po wysłuchaniu opinii Rady ds. Nadzoru EBC przedkłada Parlamentowi Europejskiemu wniosek dotyczący mianowania przewodniczącego i wiceprzewodniczącego do zatwierdzenia. Po zatwierdzeniu tego wniosku Rada przyjmuje decyzję wykonawczą w celu mianowania przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru. Przewodniczącego wyłania się w drodze otwartej procedury kwalifikacyjnej, o której należy stosownie informować Parlament Europejski i Radę, spośród osób o uznanej pozycji i z doświadczeniem w sprawach bankowości i finansów, które nie są członkami Rady Prezesów. Wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru wybiera się spośród członków Zarządu EBC. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów, nie biorąc pod uwagę głosu członków Rady, którzy nie są uczestniczącymi państwami członkowskimi.

Po mianowaniu przewodniczący jest profesjonalistą zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy i nie sprawuje żadnych funkcji w ramach właściwych organów krajowych. Kadencja wynosi pięć lat i nie jest odnawialna.

4. Jeżeli przewodniczący Rady ds. Nadzoru przestanie spełniać warunki wymagane dla wykonania jego obowiązków lub jeśli jest winny poważnego uchybienia, Rada na wniosek EBC zatwierdzony przez Parlament Europejski może przyjąć decyzję wykonawczą w celu odwołania przewodniczącego. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów, nie biorąc pod uwagę głosu członków Rady, którzy nie są uczestniczącymi państwami członkowskimi.

Po dymisji wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru jako członka Zarządu, ogłoszonej zgodnie ze statutem ESBC i EBC, Rada – na wniosek EBC zatwierdzony przez Parlament Europejski – może przyjąć decyzję wykonawczą w sprawie usunięcia wiceprzewodniczącego ze stanowiska. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów, nie biorąc pod uwagę głosu członków Rady, którzy nie są uczestniczącymi państwami członkowskimi.

Do tych celów Parlament Europejski lub Rada mogą poinformować EBC, że ich zdaniem warunki odwołania przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru są spełnione, na którą to informację EBC musi zareagować.

5. Czterej przedstawiciele EBC mianowani przez Radę Prezesów nie wykonują obowiązków bezpośrednio związanych z polityką pieniężną EBC. Wszyscy przedstawiciele EBC mają prawo głosu.

6. Decyzje Rady ds. Nadzoru podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdy członek ma jeden głos. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.

7. W drodze odstępstwa od ust. 6 niniejszego artykułu Rada ds. Nadzoru podejmuje decyzje w sprawie przyjęcia rozporządzeń na mocy art. 4 ust. 3, na podstawie kwalifikowanej większości głosów swoich członków, zgodnie z art. 16 ust. 4 TUE i z art. 3 Protokołu nr 36, w sprawie postanowień przejściowych, załączonego do TUE oraz TFUE w odniesieniu do członków reprezentujących organy uczestniczących państw członkowskich. Każdy z czterech przedstawicieli EBC mianowanych przez Radę Prezesów ma głos równy medianie głosów pozostałych członków.

8. Bez uszczerbku dla art. 6 Rada ds. Nadzoru prowadzi wszystkie prace przygotowawcze dotyczące zadań nadzorczych powierzonych EBC i przedstawiać Radzie Prezesów EBC finalne projekty decyzji, które Rada Prezesów ma przyjąć, zgodnie z procedurą, która zostanie ustanowiona przez EBC. Projekty decyzji są przekazywane jednocześnie do właściwych organów krajowych danych państw członkowskich. Projekt decyzji jest uznany za przyjęty, chyba że Rada Prezesów wyrazi sprzeciw w terminie, który zostanie zdefiniowany w ww. procedurze, jednak nie dłuższym niż dziesięć dni roboczych. Niemniej jednak, jeżeli uczestniczące państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, nie zgadza się z projektem decyzji Rady ds. Nadzoru, zastosowanie ma procedura określona w art. 7 ust. 8. W sytuacjach nadzwyczajnych ww. termin nie przekracza 48 godzin. Jeżeli Rada Prezesów zgłosi sprzeciw wobec projektu decyzji, przedstawia stosowne uzasadnienie na piśmie, w szczególności przedstawiając uwagi dotyczące polityki pieniężnej. Jeżeli decyzja ulegnie zmianie w wyniku sprzeciwu Rady Prezesów, uczestniczące państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, może powiadomić EBC o swoim uzasadnionym braku zgody na taki sprzeciw; wówczas zastosowanie ma procedura określona w art. 7 ust. 7.

9. Działania Rady ds. Nadzoru wspomaga sekretariat; będzie on m.in. w pełnym wymiarze czasu pracy przygotowywał posiedzenia.

10. Rada ds. Nadzoru, głosując zgodnie z zasadą określoną w ust. 6, powołuje spośród swoich członków komitet sterujący o mniej liczonym składzie, tak aby wspomagał on działania Rady ds. Nadzoru, w tym przygotowywał jej posiedzenia

Komitet sterujący Rady ds. Nadzoru nie ma uprawnień decyzyjnych. Na czele komitetu sterującego stoi przewodniczący lub – w przypadku jego wyjątkowej nieobecności – wiceprzewodniczący Rady ds. Nadzoru. Skład komitetu sterującego zapewnia sprawiedliwą równowagę i rotację między właściwymi organami krajowymi. Powinien liczyć maksymalnie dziesięciu członków, w tym przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i dodatkowego przedstawiciela EBC. Komitet sterujący wykonuje zadania przygotowawcze w interesie Unii jako całości i działa w pełnej przejrzystości z Radą ds. Nadzoru.

11. Przedstawiciel Komisji może – na zaproszenie – uczestniczyć w posiedzeniach Rady ds. Nadzoru jako obserwator. Obserwatorzy nie mają dostępu do informacji poufnych dotyczących poszczególnych instytucji.

12. Rada Prezesów uchwała regulamin wewnętrzny szczegółowo określający jej relacje z Radą ds. Nadzoru. Rada ds. Nadzoru także przyjmuje swój regulamin wewnętrzny, głosując zgodnie z zasadą określoną w ust. 6. Oba regulaminy podaje się do wiadomości publicznej. Regulamin Rady ds. Nadzoru zapewnia równe traktowanie wszystkich uczestniczących państw członkowskich.

Artykuł 27

Tajemnica służbowa i wymiana informacji

1. Członkowie Rady ds. Nadzoru, personel EBC i personel oddelegowany przez uczestniczące państwa członkowskie wykonujący obowiązki nadzorcze podlegają, również po zakończeniu pełnienia swoich obowiązków, wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej określonym w art. 37 statutu ESBC i EBC oraz w stosownych aktach prawa unijnego.

EBC zapewnia, by osoby indywidualne świadczące, w sposób bezpośredni lub pośredni, stały lub okazjonalny, wszelkie usługi związane z wykonywaniem obowiązków nadzorczych podlegały równoważnym wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej.

2. Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia EBC jest uprawniony, w granicach i z zastrzeżeniem warunków określonych w stosownych unijnym prawie, do wymiany informacji z krajowymi lub unijnymi organami i podmiotami w przypadkach, gdy stosowne unijne prawo zezwala właściwym organom krajowym na ujawnianie informacji tym jednostkom lub gdy państwa członkowskie mogą przewidzieć takie ujawnienie na podstawie stosownego unijnego prawa.

Artykuł 28

Zasoby

EBC jest odpowiedzialny za przeznaczenie niezbędnych zasobów finansowych i ludzkich na realizację zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Budżet i roczne sprawozdania finansowe

1. Wydatki EBC z tytułu wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia są określone odrębnie w ramach budżetu EBC.

2. W ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 20, EBC przedstawia szczegółowo sekcję swojego budżetu poświęconą zadaniom nadzorczym. Roczne sprawozdania finansowe EBC sporządzone i opublikowane zgodnie z art. 26.2 statutu ESBC i EBC zawierają dochody i wydatki związane z zadaniami nadzorczymi.

3. Zgodnie z art. 27.1 statutu ESBC i EBC przeprowadza się badanie części rocznych sprawozdań finansowych dotyczącej nadzoru.

Artykuł 30

Oplaty nadzorcze

1. EBC pobiera roczną opłatę nadzorczą od instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich i od oddziałów mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, a ustanowionych przez instytucję kredytową mającą siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim. Opłaty te pokrywają wydatki ponoszone przez EBC w związku z wykonywaniem zadań powierzonych mu na mocy art. 4–6 niniejszego rozporządzenia. Opłaty te nie przekraczają wydatków związanych z tymi zadaniami.

2. Wysokość opłaty nakładanej na instytucję kredytową lub oddział jest obliczana zgodnie z ustaleniami określonymi przez EBC i opublikowanych z wyprzedzeniem.

Przed określeniem tych ustaleń EBC przeprowadza otwarte konsultacje społeczne oraz dokonuje analizy potencjalnych kosztów i korzyści związanych z tymi zasadami, a następnie publikuje ich wyniki.

3. Opłaty są obliczane na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich, i opierają się na obiektywnych kryteriach związanych ze znaczeniem i profilem ryzyka danej instytucji kredytowej, w tym z jej aktywami ważnymi ryzykiem.

Podstawą obliczenia rocznej opłaty nadzorczej za dany rok kalendarzowy są wydatki związane z nadzorem nad instytucjami kredytowymi i oddziałami w danym roku. EBC może wymagać zaliczek na poczet rocznej opłaty nadzorczej, które opierają się na rozsądnych szacunkach. Przed podjęciem decyzji w sprawie końcowego poziomu opłaty EBC kontaktuje się

z właściwymi organami krajowymi, aby zapewnić, że nadzór nadal będzie racjonalny pod względem kosztów i rozsądny dla wszystkich danych instytucji kredytowych i oddziałów. EBC przekazuje instytucjom kredytowym i oddziałom informację na temat podstawy obliczenia rocznej opłaty nadzorczej.

4. EBC składa sprawozdanie zgodnie z art. 20.

5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa właściwych organów krajowych do pobierania opłat zgodnie z prawem krajowym i – w zakresie, w jakim zadania nadzorcze nie zostały powierzone EBC – lub w odniesieniu do kosztów współpracy z EBC i udzielania mu pomocy oraz stosowania się do jego instrukcji, zgodnie ze stosownym unijnym prawem, oraz z zastrzeżeniem ustaleń poczynionych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, w tym jego art. 6 i 12.

Artykuł 31

Personel i wymiany personelu

1. EBC określa, wraz z wszystkimi właściwymi organami krajowymi, uzgodnienia służące zapewnieniu odpowiednich wymian i oddelegowywania personelu pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi oraz pomiędzy tymi organami.

2. W stosownych przypadkach EBC może wymagać, aby w skład zespołów nadzorczych właściwych organów krajowych, które podejmują zgodnie z niniejszym rozporządzeniem działania nadzorcze wobec instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej mającej siedzibę w jednym z uczestniczących państw członkowskich, wchodził również pracownicy właściwych organów krajowych z innych uczestniczących państw członkowskich.

3. EBC ustanawia i utrzymuje kompleksowe i formalne procedury, w tym procedury w zakresie etyki i proporcjonalne okresy, aby z wyprzedzeniem stwierdzić ewentualne konflikty interesów wynikające z podjęcia pracy przez byłych członków Rady ds. Nadzoru i pracowników EBC zaangażowanych w działania nadzorcze w okresie dwóch lat od zakończenia pracy w tych organach i zapobiec takim konfliktom, a także przewiduje ujawnienie stosownych informacji z zastrzeżeniem mających zastosowanie zasad ochrony danych.

Procedury te pozostają bez uszczerbku dla stosowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych. W odniesieniu do członków Rady ds. Nadzoru, którzy są przedstawicielami właściwych organów krajowych, procedury te ustanawia się i stosuje we współpracy z właściwymi organami krajowymi, bez uszczerbku do mającego zastosowanie prawa krajowego.

W odniesieniu do członków personelu EBC zaangażowanych w działania nadzorcze, procedury te określają kategorie stanowisk, do których stwierdzenie takie ma zastosowanie, oraz okresy, które są proporcjonalne do funkcji, jakie ci członkowie personelu pełnili w ramach działań nadzorczych wykonywanych w trakcie ich zatrudnienia w EBC.

4. Procedury, o których mowa w ust. 3, przewidują, że EBC stwierdza, czy istnieją zastrzeżenia do tego, by po zakończeniu pracy w Radzie ds. Nadzoru jej członkowie podjęli płatną pracę w instytucjach sektora prywatnego, w odniesieniu do których EBC ma obowiązek nadzoru.

Procedury, o których mowa w ust. 3, co do zasady mają zastosowanie przez dwa lata po zakończeniu pracy przez członków Rady ds. Nadzoru i mogą być dostosowywane, na podstawie należytego uzasadnienia, proporcjonalnie do funkcji, jakie dani członkowie pełnili podczas ich kadencji, oraz do długości ich kadencji.

5. Roczne sprawozdanie EBC zgodnie z art. 20 zawiera szczegółowe informacje, w tym dane statystyczne dotyczące stosowania procedur, o których mowa w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ V

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 32

Przeгляд

Do dnia 31 grudnia 2015 r., a następnie co trzy lata, Komisja będzie publikować sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, ze szczególnym uwzględnieniem monitorowania potencjalnego wpływu na sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Sprawozdanie to będzie zawierać między innymi ocenę:

- a) funkcjonowania jednolitego mechanizmu nadzorczego w ramach ESNF oraz wpływu zadań nadzorczych EBC na interesy Unii jako całości i na spójność i integralność rynku wewnętrznego usług finansowych, w tym ewentualnego wpływu tego mechanizmu na struktury krajowych systemów bankowych w ramach Unii, i w odniesieniu do skuteczności uzgodnień dotyczących współpracy i wymiany informacji między jednolitym mechanizmem nadzorczym a właściwymi organami nieuczestniczących państw członkowskich;
- b) podziału zadań między EBC a właściwymi organami krajowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, skuteczności praktycznych ustaleń organizacji przyjętych przez EBC oraz wpływu jednolitego mechanizmu nadzorczego na funkcjonowanie pozostałych kolegiów organów nadzoru;
- c) skuteczności uprawnień nadzorczych EBC i jego uprawnień do nakładania sankcji oraz zasadności powierzenia EBC dodatkowych uprawnień do nakładania sankcji, m.in. na inne osoby niż instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej;
- d) zasadności uzgodnień określonych, odpowiednio, dla zadań i instrumentów makroostrożnościowych na mocy art. 5 oraz dla udzielania i cofania zezwoleń na mocy art. 14;

- e) skuteczności ustaleń dotyczących niezależności i odpowiedzialności;
- f) wzajemnych relacji pomiędzy EBC a EUNB;
- g) odpowiedniego charakteru ustaleń dotyczących zarządzania, w tym składu i sposobu głosowania Rady ds. Nadzoru oraz jej stosunków z Radą Prezesów, a także współpracy w Radzie ds. Nadzoru między państwami członkowskimi, których walutą nie jest euro i pozostałymi państwami członkowskimi uczestniczącymi w SSM;
- h) wzajemnych relacji pomiędzy EBC i właściwymi organami nieuczestniczących państw członkowskich oraz skutków jednolitego mechanizmu nadzorczego dla tych państw członkowskich;
- i) skuteczności mechanizmu odwoławczego dotyczącego decyzji EBC;
- j) efektywności kosztowej jednolitego mechanizmu nadzorczego;
- k) ewentualnego wpływu stosowania art. 7 ust. 6, 7 i 8 na funkcjonowanie i integralność jednolitego mechanizmu nadzorczego;
- l) skuteczności rozdziału między funkcją nadzorczą a funkcją dotyczącą polityki pieniężnej w EBC, a także możliwości oddzielenia zasobów finansowych przeznaczonych na zadania nadzorcze od budżetu EBC, z uwzględnieniem wszelkich zmian stosownych przepisów prawnych, w tym na poziomie prawa pierwotnego;
- m) skutków fiskalnych decyzji nadzorczych podjętych w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego dla uczestniczących państw członkowskich i wpływu wszelkich zmian związanych z ustaleniami dotyczącymi finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- n) możliwości dalszego rozwijania jednolitego mechanizmu nadzorczego, z uwzględnieniem wszelkich zmian stosownych przepisów, w tym na poziomie prawa pierwotnego, oraz tego, czy przepisy instytucjonalne w niniejszym rozporządzeniu są nadal uzasadnione, m.in. możliwości pełnego ujednoczenia praw i obowiązków państw członkowskich, których walutą nie jest euro i innych uczestniczących państw członkowskich.

Sprawozdanie przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W razie potrzeby Komisja przedstawia wraz ze sprawozdaniem stosowne wnioski.

Artykuł 33

Przepisy przejściowe

1. EBC opublikuje ramy, o których mowa w art. 6 ust. 7, do dnia 4 maja 2014 r.

2. EBC podejmie zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia w dniu 4 listopada 2014 r., z zastrzeżeniem ustaleń wykonawczych i środków wykonawczych określonych w niniejszym ustępie.

Po dniu 3 listopada 2013 r. EBC opublikuje – w drodze rozporządzeń i decyzji – szczegółowe ustalenia operacyjne dotyczące wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

Od dnia 3 listopada 2013 r. EBC będzie przysyłać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji kwartalne sprawozdania na temat postępów w zakresie operacyjnego wdrożenia niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli na podstawie sprawozdań, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, i po omówieniu tych sprawozdań w Parlamencie Europejskim i Radzie, okaże się, że EBC nie będzie gotowy do wykonywania w całości swoich zadań w dniu 4 listopada 2014 r., EBC może przyjąć decyzję, w której ustali termin późniejszy niż termin określony w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, aby zapewnić ciągłość w okresie przechodzenia od nadzoru krajowego do jednolitego mechanizmu nadzorczego, oraz – w oparciu o dostępność personelu – ustanowi odpowiednie procedury sprawozdawcze i dokona ustaleń w sprawie współpracy z właściwymi organami krajowymi na mocy art. 6.

3. Niezależnie od ust. 2 i bez uszczerbku dla wykonywania uprawnień dochodzeniowych przyznanych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, od dnia 3 listopada 2013 r. EBC może rozpocząć wykonywanie zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia – innych niż przyjmowanie decyzji nadzorczych – w odniesieniu do każdej instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, i po skierowaniu decyzji do danych podmiotów i do właściwych danych organów krajowych.

Niezależnie od ust. 2, jeżeli Europejski Mechanizm Stabilności jednomyślnie zwróci się do EBC, by przejął bezpośredni nadzór nad instytucją kredytową, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej jako

warunek konieczny ich bezpośredniego dokapitalizowania, EBC może natychmiast rozpocząć wykonywanie zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tej instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej i po skierowaniu decyzji do danych podmiotów i do właściwych danych organów krajowych.

4. Począwszy od dnia 3 listopada 2013 r., w kontekście podjęcia swoich zadań, EBC może żądać od właściwych organów krajowych i od osób, o których mowa w art. 10 ust. 1, przedstawienia wszystkich informacji niezbędnych EBC do dokonania wszechstronnej oceny, w tym oceny bilansu, instytucji kredytowych uczestniczącego państwa członkowskiego. EBC przeprowadza taką ocenę co najmniej w odniesieniu do instytucji kredytowych nieobjętych art. 6 ust. 4. Instytucja kredytowa i właściwy organ mają obowiązek przedstawić żądane informacje.

5. Instytucje kredytowe, które w dniu 3 listopada 2013 r. lub, w stosownych przypadkach, w dniu określonym w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu posiadają zezwolenie wydane przez uczestniczące państwo członkowskie, uznaje się za posiadające zezwolenie zgodnie z art. 14 – mogą one nadal prowadzić swoją działalność. Przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub, w stosownych przypadkach, przed dniami określonymi w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu właściwe organy krajowe przekazują EBC nazwy tych instytucji kredytowych wraz ze sprawozdaniem opisującym historię nadzoru nad tymi instytucjami i ich profil ryzyka oraz wszelkie inne dodatkowe informacje żądane przez EBC. Informacje są przekazywane w formacie wskazanym przez EBC.

6. Niezależnie od art. 26 ust. 7, do dnia 31 grudnia 2015 r., głosowanie kwalifikowaną większością głosów stosuje się razem z głosowaniem zwykłą większością głosów w celu przyjęcia rozporządzeń, o których mowa w art. 4 ust. 3.

Artykuł 34

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie piątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 października 2013 r.

W imieniu Rady
R. ŠADŽIUS
Przewodniczący